

עיריית באר שבע

פרוטוקול ועדת כספים מס' 53/1425

מיום שני, כ"ג בכסלו תשע"ח, 11.12.17

השתתפו ה"ה:

רוביק דנילוביץ' - יו"ר
ד"ר חפצי זוהר - מ"מ יו"ר
יוסי דלויה (הרב גדי מזוז - מ"מ)
עו"ד מינה קלמן חדד - מ"מ אילנה גינזבורג
משה ינאי (יסמין סקס פרידמן - מ"מ)
אביעד שמלה - מ"מ גיל שטכמן - חברי ועדת הכספים

טל אל על - מוזמן קבוע

אבישג אבטובי - מנכ"ל העירייה
רו"ח תומר ביטון - גזבר העירייה
עו"ד חיים טורקל - היועץ המשפטי אגף גוף גודמן סגן היועץ המשפטי
דימיטרי פיגלאנסקי - מהנדס העירייה
אבי פוגל - מבקר העירייה וממונה על תלונות הציבור
אמנון יוסף - דובר העירייה
ניר גורליצקי - מנהל אגף משאבי אנוש
זהבה הראל - ראשת מינהל החינוך
אתי כהן - מנהלת אגף הרווחה
בני מגרלשוילי - מנהל אגף הפיקוח
מלכה גל - מנהלת אגף רישוי עסקים
נועם יחיאל - מנהל אגף לאיכות הסביבה
אבי ביטון - מנהל אגף אחזקה
עודד ברויאר - מנהל אגף גנים ונוף
עו"ד סופיה רווח - סגנית גזבר ומנהלת אגף התקציבים
יחיאל חמו - מנהל אגף גבייה ומנהל הארנונה
עמוס אבו - מנהל אגף כלכלה רכש והתקשרויות
רו"ח צביה סעדון - מנהלת אגף חשבות
עמית ריינגולד - מנהל אגף מינהל לוגיסטיקה וחירום
שאול כהן - מנהל אגף הביטחון
דודי ליפשיץ - ראש מערך הספורט והבנייה הציבורית
חיים קפלן - סגן מנהל אגף גזברות לחינוך ורווחה
עו"ד דורית קקון דנון - מנהלת מחלקת התקשרויות וביטוח
רו"ח ליבנת קדוש - חשבת מינהל תכנון ופיתוח מחליף יוסי בן ישי מ"מ
רו"ח יוסי זזון - חשב מינהל תפעול
ירון בסטיקר - מנהל מחלקת תקציבי פיתוח
ליז אביסדריס עובדיה - עוזרת ראש העיר למעקב ובקרה
שמחה שבת - מנהלת כספים אגף מינהל ומשאבי אנוש חדשנות מערכות מידע ותקשורת
אולגה גרצנשטיין - מנהלת כספים באגף הרווחה
חיים ברדה - מנהל כספים מנהל החינוך והתני"ס
מרינה כהן - מנהלת תחום בקרה תקציב רגיל
ליאור דיעי - חשב חברת "כיוונים" וראש מינהל כספים מש"א ותפעול, שלומי נומה מנכ"ל כיוונים

נעדרו ה"ה:

עו"ד יגאל אובשייביץ (משה בורוכוב - מ"מ)
יוסף בן עמי (אורטל פרלמן שמואלי - מ"מ)
יוסי דדוש (מרדכי בן יהודה - מ"מ)
שמעון טובול (עופר כרדי - מ"מ)
עדי טרבס (רוסט קרפמן - מ"מ)

מירב תורגימן - סגנית גזבר העירייה (לימודים)
רו"ח פזית פוקס - סגנית גזבר העירייה (התנצלה)
יהוד מרציאנו - מנהל אגף חדשנות מערכות מידע ותקשורת
עו"ס ורד ששון - יועצת לקידום מעמד האישה
עו"ס דניאלה דרורי - יועצת לענייני אזרחים ותיקים

ריכוז הנושאים על סדר היום

1. הצעת תקציב העיריה לשנת 2018. (מצ"ב)

2. תוכנית הפיתוח לשנים 2018-2020 (מצ"ב)

רוביק דנילוביץ':

ערב טוב, אני מתכבד לפתוח את ישיבת ועדת כספים מספר 53/1425.

שלום לכולם, ברוכים הבאים, ערב טוב, חג שמח מחר בעזרת השם. אנחנו מתכבדים להביא לאישור את התקציב האחרון שלנו בקדנציה הזו, לחלק מעובדות ועובדי העירייה זה התקציב האחרון, שמחה? יש עוד משהו? לשמחה שזה בטח מרגש אז זו הזדמנות גם להגיד תודה רבה על כל השנים הטובות כאן בעיריית באר שבע, על העבודה המסורה והמקצועית ואין ספק שזה רגע מרגש, זו כמובן לא פרידה רשמית כאן אבל אני מוצא לנכון גם להגיד את זה. אז זה התקציב האחרון שלנו, כמובן שאנחנו מה שמאפיין אותנו בעשר השנים האחרונות זה להביא תקציב אחראי שייתן מענים לצרכים המגוונים של העירייה והעיר עצמה. אנחנו עבדנו בחודשים האחרונים, בטח צוות הגזברות, מנכ"לית העירייה ומנהלי האגפים, החברות הבנות, בצורה מאוד מאוד יסודית, דקדקנית, העבירו גם את הצרכים, עשינו כל מה שאפשר, שוב, במסגרת המגבלות והיכולות שלנו כי אתם יודעים, אנחנו יש לנו הרבה דיונים במהלך השנה ולכל דבר בסוף גם יש מחיר, כשאינן הכנסות רבות, כשאנחנו אומרים ואנחנו מבינים שאנחנו אומרים למה לא מעלים עוד מיסוי אז זה אומר שיש גם פחות הכנסות, וכשיש פחות הכנסות צריכים לדעת להסתדר עם פחות תקציבים. אבל אנחנו שוב, באר שבע, ואני חושב שזה הזמן גם להגיד את הבשורה היפה מאוד, שעיריית באר שבע זכתה בפרס של המדינה, משרד הפנים, האוצר, כרשות,

אבישג אבטובי:

ניהול כספי תקין.

רוביק דנילוביץ':

ניהול כספי תקין, שזה פעם ראשונה בהיסטוריה של העיר שלנו. אני חושב שזו ההזדמנות להגיד מילה טובה לגזבר ולכל הצוותים המקצועיים, לראשונה בהיסטוריה של העיר אנחנו מקבלים את הפרס הזה וזה מראה משהו על התהליך שעוברת העירייה והעיר שלנו בשנים האחרונות. אז זה התקציב שאנחנו מביאים לאישור, גם התב"רים, תקציבי הפיתוח, גם התקציב השוטף לשנת 2018. גזבר העירייה בבקשה בקצרה ולאחר מכן נאפשר התייחסויות.

רו"ח תומר ביטון:

ערב טוב לכולם, אנחנו נתחיל במצגת קצרה לגבי התקציב. נסקור את המצב הכספי, תחזית לסוף השנה לצד התקציב הרגיל לשנת 2018, ותכנית הפיתוח לשנים 2018-2020. כמו שאתם רואים מבחינת התפתחות הנתונים, אני מקווה שאתם רואים,

רוביק דנילוביץ':

אפשר לראות פה קצת יותר טוב אבל אפשר בדפים, אולי תפנה אותם לדפים.

רו"ח תומר ביטון:

לא, זה לא מצוי בדפים. התחזית לסיום שנת התקציב הנוכחי, הכנסות התקציב בתקציב הרגיל צפויות להגיע ל – כמיליארד ו- 650 מיליון שקל, שזה אם סוקרים את זה ביחס לשנת 2012, חמש שנים אחורה, עלייה של ארבעים,

משה ינאי:

למה דבר כזה לא מופיע פה ?

רוביק דנילוביץ':

זה סקירה, כל התקציב מופיע כאן, הוא רק נותן סקירה.

רו"ח תומר ביטון:

עלייה של כ- 42% בתקציב הרגיל. מסתכלים מבחינת הפרמטרים של הגירעון המצטבר, כאחוז מהתקציב הרגיל, הוא נמצא כל הזמן בירידה מתמדת. אנחנו מדברים על גירעון מצטבר של כ- 10.5% מהתקציב הרגיל, שזה גם כן ירידה משמעותית משנת 2015 עד היום, של כ- 3% בהיקף הגירעון המצטבר. עודפי המזומנים לסוף השנה צפויים להיות כ- 300 מיליון ₪, שזה עלייה, שזה כ- 18.5% מהתקציב וזה עלייה של כמעט פי שתיים משנת אלפיים ו - , למעלה מפי שתיים משנת 2012 מבחינת עודפי המזומנים של העירייה. האשראי לזמן ארוך בהיקף של כ- 389 מיליון ₪ ובשיעור של כ- 23.64% מהתקציב, ובאחוז מהתקציב יש פה ירידה של כ- 30% ביחס לאשראי שהיה בתקציב

בשנת 2012, אז גם מבחינת היקף האשראי לזמן ארוך יש פחות הלוואות ביחס לתקציב מבחינת המינוף של העירייה. ההכנסות העצמיות בתקופה הזו עלו ב - כ- 43% מהיקף של כ- 818 מיליון להיקף של מיליארד ו- 172 מיליון שקל בתחזית לסוף שנת 2017. ההכנסות מהארנונה עלו ב - כ- 46% כולל הנחות, עלו ב- כ- 46% משנת 2012 ועד היום. יש בתוך ההכנסות ארנונה גם הנחות בהיקף של כ- 200 מיליון שקל, כאשר 65 מיליון שקל מתוכם מתייחסים לפטור שניתן למדינה בגין ביטול מעמד דיור עולים, כך שאם אנחנו מסתכלים בפועל אז היקף ההנחות הוא כ- 130 מיליון שקל והוא פחות או יותר זהה למה שהיה בשנה הקודמת מבחינת היקף ההנחות, אם מתעלמים מהפטור שניתן למדינה בגין ערי עולים. 94%

אביעד שמלה:

הפטור אני לא מקבל אותו, סליחה, המדינה מקבלת את הפטור ?

רו"ח תומר ביטון:

המדינה בהתאם לחוק,

רוביק דנילוביץ':

מעניקה למי שמוגדרת כעיר עולים.

מינה קלמן חדד:

אבל אנחנו לא מוגדרים כעיר עולים.

אבישג אבטובי:

העניקה, היא הפסיקה להעניק.

רוביק דנילוביץ':

עכשיו היא הפסיקה בשנה האחרונה.

רו"ח תומר ביטון:

באופן כללי בהתאם לחוק על המדינה חל פטור שנע בין 55 ל- 45 אחוז פטור, כאשר ערי עולים גבו 100% ארנונה. כתוצאה מביטול מעמד ערי עולים,

רוביק דנילוביץ':

משרדי ממשלה, צבא,

רו"ח תומר ביטון:

חלק מהרשויות הוגדרו כערי עולים.

אביעד שמלה:

לא, המדינה עשתה הנחה לעצמה. המדינה לא רוצה שבח כסף אז היא עושה לעצמה הנחה. הבנתי.

רו"ח תומר ביטון:

כתוצאה מביטול המעמד הזה,

מינה קלמן חדד:

עכשיו מה ההגדרה של עיר עולים ?

רוביק דנילוביץ':

בסדר, יש הגדרה לפי כמה עולים, מאיזה תאריך קלטת, לפי שנים. באר שבע מוגדרת כזו, נתניה מוגדרת כזו, פתח תקווה נדמה לי,

אבישג אבטובי:

זה כבר היה, נגמר.

רוביק דנילוביץ':

הוגדרה, אין את זה יותר, אין, ביטלו את זה בשנה שעברה.

אביעד שמלה:

בכל המדינה או רק פה ?

אבישג אבטובי:

בכל המדינה.

רוביק דנילוביץ':

לא, ביטלו, זה היה חלק גם מאיזה עתירה שהייתה לבג"ץ, לא נלאה אתכם בכל הפרטים.

אבישג אבטובי:

אין היום כבר.

רוביק דנילוביץ':

אין את זה היום.

רו"ח תומר ביטון:

זה 65 מיליון שקל מתוך הכנסות הארנונה בעצם נגררו, כרגע אנחנו מקבלים את זה כשיפוי במסגרת חקיקה,

רוביק דנילוביץ':

מקרה מיוחדת שהמדינה עשתה.

רו"ח תומר ביטון:

מקרה שהוקמה, והקרן הזאת תלך ותרד במשך השנים והחוסר הזה יתמלא על ידי הכנסות ארנונה אחרות, אנחנו מקווים,

רוביק דנילוביץ':

בעיקרון בוא נקרא לילד בשמו, המדינה די נותנת את הכסף הזה לערים, לישובים קצת יותר חלשים, זה מה שנקרא – צדק חלוקתי וזה מה שעושים בשנים האחרונות, לזה נועדה הקרן הזו.

יוסי דלויה:

אבל הסעיף ירד.

אבישג אבטובי:

הסעיף ירד, אין ערי עולים יותר.

רוביק דנילוביץ':

אין, אין יותר ערי עולים.

אביעד שמלה:

תדמיתית זה טוב לנו.

רו"ח תומר ביטון:

שיעור פירעון המלוות מהתקציב,

משה ינאי:

אמרת שההנחות בארנונה שאתה נותן, הוא כמה אמרת ?

אביעד שמלה:

200.

רוביק דנילוביץ':

200, אם מורידים את העיר עולים – 130.

משה ינאי:

130. האם זה כולל כל המחיקת חובות ?

רו"ח תומר ביטון:

לא, לא כולל מחיקת חובות.

משה ינאי:

למה זה לא מצוין ?

רו"ח תומר ביטון:

רק על הנחות ופטורים.

משה ינאי:

אבל למה זה לא מצוין ? יש פה מחיקת חובות בעשרות מיליונים.

רו"ח תומר ביטון:

נכון, יש מחיקת חובות במסגרת הדוחות הכספיים,

משה ינאי:

איפה זה רשום ?

רו"ח תומר ביטון:

זה רשום, מחיקת חובות נרשמת במסגרת הדוחות הכספיים, בכל דוח כספי אנחנו מראים גם.

משה ינאי:

ואיפה נרשם ? אני לא שמעתי.

רו"ח תומר ביטון:

בדוח הכספי.

משה ינאי:

בדוח הכספי ?

רוביק דנילוביץ':

כי כל שנה היא שנה אחרת, זה לא אותו דבר, פה,

מינה קלמן חדד:

כסעף נפרד.

רו"ח תומר ביטון:

זה לא במסגרת התקציב. במסגרת התקציב אין סעף שנקרא – מחיקת חובות.

משה ינאי:

אבל אתה מבין ? בכל נושא אתה לוקח בחשבון אם המדינה תיתן לי, כמה משרד החינוך

ייתן, כמה הרווחה תיתן, ואתה בונה תקציב על, משוער,

רו"ח תומר ביטון:

נכון.

משה ינאי:

בדרך כלל, ואותו דבר יש לך גם משוער, יש לך במערכת המיסים יכול להגיד לך, מה יש ומה

אין שעומד בפתח למחיקות,

רוביק דנילוביץ':

פחות או יותר.

משה ינאי:

פחות או יותר, למה את זה אתה לא רושם גם ? גם זה אמור להיות רשום וגם זה צריך

להיראות.

רו"ח תומר ביטון:

זה לא במסגרת התקציב של - ,

משה ינאי:

כמה נמחק ב- 2017 , איפה זה רשום ? זה לא נרשם. ויש מיליונים גדולים שנמחקו.

רו"ח תומר ביטון:

נכון. יש בשנים האחרונות אנחנו מחקנו בהיקף של מאות מיליונים חובות, מדובר בחובות,

משה ינאי:

מי יודע על זה פה ? אף אחד.

רו"ח תומר ביטון:

קודם כל זה מגיע כל מועצה,

רוביק דנילוביץ':

זה מגיע למועצה, כל מה שאתם מביאים – מגיע למועצה.

רו"ח תומר ביטון:

כל מועצה וגם במסגרת הדוח הכספי, גם בדוח הכספי שאנחנו,

יוסי דלויה:

היה פעם איזשהו סכום כללי,

רוביק דנילוביץ':

כל רבעון זה מגיע, לא ?

יוסי דלויה:

היה איזשהו סכום כללי, נכון ?

רו"ח תומר ביטון:

גם בדוח הכספי הרבעוני ש - ,

משה ינאי:

תראה, כשזה מגיע למועצה רוביק, אתם מביאים את זה למועצה וזה נקרא תמיד בדרך כלל בסוף המועצה, כשכבר כולם עייפים וכולם זה, וכולם טוב יאללה נגמר,

רוביק דנילוביץ':

אבל הם יכולים לשאול, מי שרוצה לשאול – יכול לשאול, מה ?

משה ינאי:

לא, אבל באופן עקרוני זה צריך להשתקף במאזנים של הכספים שלך.

רו"ח תומר ביטון:

זה משתקף במאזנים,

רוביק דנילוביץ':

זה חייב להשתקף במאזנים.

רו"ח תומר ביטון:

ואם תפתח משה את הוועדה,

רוביק דנילוביץ':

אגב משה, זו הדרך שקבוע לנו לעשות את זה, זה לא שאנחנו ממציאים לעצמנו ספר תקציב, ככה אנחנו אמורים לעשות את זה על פי חוק, זה מגיע בדו"ח הרבעוני בצורה מסודרת.

רו"ח תומר ביטון:

אם תפתח את הוועדה הרגילה אתה תראה שכל מחיקת החובות במהלך השנה הנוכחית עד לסיום הרבעון הזה, נמחקו 79 מיליון שקל,

משה ינאי:

רבעון שלישי, לא רביעי, רביעי עוד אין לך.

רו"ח תומר ביטון:

שלישי, כן. עד הרבעון הזה זה רבעון שלישי, הרביעי עוד לא. עד הרבעון שמופיע בדו"ח זה 79 מיליון שקל, ברבעון המקביל אשתקד נמחקו כ- 100 מיליון שקל, ובסך הכל בשנה הקודמת נמחקו 147 מיליון שקל חובות,

משה ינאי:

מ- 2017 אתה מדבר.

רו"ח תומר ביטון:

ב- 2016- 147 ,

משה ינאי:

כמה עד עכשיו ב- 2017 ?

רו"ח תומר ביטון:

2017 עד עכשיו – 79 מיליון שקל.

רוביק דנילוביץ':

לא, אבל בלי הרבעון האחרון.

רו"ח תומר ביטון:

ללא הרבעון האחרון. צפויים עוד מחיקות נוספות עד לסוף השנה.

יוסי דלויה:

וכמה סך הכל החובות שיש לכם ? מיליארד ומשהו שקל, נכון ?

רו"ח תומר ביטון:

כרגע חובות הארנונה,

יוסי דלויה:

בכללי שיש לכם, כל החובות של העירייה.

רו"ח תומר ביטון:

כרגע חובות הארנונה לסוף הרבעון הנוכחי,

יוסי דלויה:

לאו דווקא ארנונה, הכל, לא ?

אביעד שמלה:

כמה חייבים לעירייה ?

יוסי דלויה:

כן.

רו"ח תומר ביטון:

חובות הארנונה לא כולל הברוטו, כן ? לא כולל חובות שאנחנו מגדירים אותם כחובות מסופקים שהם קשים בגבייה, לא, כרגע יש פה רק את הנטו, הנטו לא כולל חובות מסופקים – כ-101 מיליון שקל, זה החובות שלמעשה הם חובות טובים, כל יתר החובות בהיקף,

משה ינאי:

שאפשר לגבות אותם. ולמה לא גובים אותם ?

רו"ח תומר ביטון:

בהיקף של עוד כחצי מיליארד שקל הם חובות שלא ניתנים לגבייה. אנחנו מבחינת אחוז הגבייה, אם אתם רוצים לדבר על אחוזי הגבייה, מבחינת אחוזי הגבייה, אחוז הגבייה בשוטף הוא 94% ,

יוסי דלויה:

94% , יפה, מכובד.

רו"ח תומר ביטון:

ואם אנחנו לוקחים בחשבון את הגבייה שנעשית שנה לאחר מכן – אנחנו מגיעים בסביבות ה- 97% גבייה מכל שנת כספים, מכל שנת חיוב שוטפת. יש חובות עבר אבל החובות עבר האלה, רק החובות הטובים הם נשארים לגבייה, כל החובות שהם חובות קשים לגבייה, שמוצו כל הליכי הגבייה בגינם, זה אותם מאות מיליונים שאנחנו מביאים למחיקה. כמו שאתם זוכרים,

משה ינאי:

כמה שנים חובות העבר האלה ?

רו"ח תומר ביטון:

כמו שאתם זוכרים, בשנים האחרונות אנחנו מחקנו לא מעט חובות כאלה, אנחנו הולכים ויורדים במצבת החובות שהם חובות מה שנקרא – חובות רעים שלא ניתן לגבות אותם.

אביעד שמלה:

זה אותו חצי מיליארד שאתה מדבר עליו ?

רו"ח תומר ביטון:

כרגע זה עומד על כחצי מיליארד שקל, חובות הארנונה.

אביעד שמלה:

זאת אומרת סך הכל אתה אומר שיש 600 אלף ?

רו"ח תומר ביטון:

כ- 600 מיליון.

אביעד שמלה:

600 מיליון, 100 מהם אתה יכול לקחת או בתהליך של גבייה,

רו"ח תומר ביטון:

בערך, כן.

אביעד שמלה:

ו – 500 בעצם לא ניתן לגבות אותם, זה בעצם הניתוח.

רו"ח תומר ביטון:

נכון.

אביעד שמלה:

בסדר.

מינה קלמן חדד:

כאילו אתה קורא לזה חובות אבודים ?

רו"ח תומר ביטון:

חובות כאלה הם חובות מוגדרים כחובות מסופקים, הם הופכים להיות חובות אבודים כשאנחנו מוחקים אותם, חוב הופך להיות אבוד כשאת מוחקת אותו, כשאת מכריזה עליו בעצם שהוא לא ניתן לגבייה ואת מאשרת את המחיקה שלו.

רוביק דנילוביץ':

וגם פה יש תהליך שאתה צריך לעבור, עד שמכריזים עליו כחוב אבוד יש תהליך שצריך לעבור.

מינה קלמן חדד:

זה מקובל גם בהוצאה לפועל, מקובל הדברים האלה.

משה ינאי:

אדוני שאלה.

רוביק דנילוביץ':

כן בבקשה.

משה ינאי:

כמה שנים החובות האבודים האלה ?

רוביק דנילוביץ':

תלוי איזה,

אביעד שמלה:

החובות הרעים התכוונת.

משה ינאי:

רגע אחד, זה שאלה, כמה שנים 500 ?

רו"ח תומר ביטון:

יש לך כמה עשרות שנים.

רוביק דנילוביץ':

כולם ? תלוי.

רו"ח תומר ביטון:

חלקם עשרות שנים.

משה ינאי:

יש כאלה לא עשרות שנים, בוא נגיד על העשור האחרון, ה- 15 שנה האחרונים, מה שמחקנו,

מה שנמחק, כמה בסך הכל ?

רו"ח תומר ביטון:

על מה אתה מדבר ? גיול חובות ? זה דו"ח זה, צריך לעשות דו"ח גיול חובות ולתת לך גיול

חובות מסודר, כמה חובות יש בשנים האחרונות ומה זה.

רוביק דנילוביץ':

מה אתה רוצה לדעת ? מה בשנים האחרונות ?

משה ינאי:

כמה מחקנו ב- 10-15 ,

יוסי דלויה:

מה אובדן ההכנסות שהיו לך ?

משה ינאי:

כמה מחקנו חובות,

רוביק דנילוביץ':

כמה מחקנו בעשור האחרון ?

משה ינאי:

בעשור האחרון, שיכולנו לגבות אותם לפני 15 ,

רוביק דנילוביץ':

לא, אם מחקת אותם, אה, מה אפשר היה לגבות לפני 20 שנה או 15 שנה ?

משה ינאי:

15 שנה.

יוסי דלויה:

הוא מדבר על המושג - אובדן הכנסות.

רוביק דנילוביץ':

צריך לבדוק את זה.

משה ינאי:

תראה אדוני ראש העיר, אני רוצה להגיד לך משהו. תקשיב, אני יושב בוועדת הנחות, אני רואה למי מחקו חובות, אני מסתכל על החייבים שנמחקו להם חובות ואני מכיר בחלקם הלא קטן, שאם היו פונים אליהם בזמן,

רוביק דנילוביץ':

אז ? בזמן אמת ?

משה ינאי:

אז, ואני מדבר אז לפני 10 שנים רק, לפני 12 שנים, לפני 9 שנים, לפני 13 שנה, ועברתי עליהם. היית מוציא מהם כסף לא קטן.

רוביק דנילוביץ':

אני לא יודע על מי מדובר ואתה בטח גם לא רוצה להגיד שמות עכשיו, אבל אני לא יודע.

משה ינאי:

אסור להגיד שמות.

רוביק דנילוביץ':

לא, בסדר. אבל האם בוועדה אמרת את זה ?

משה ינאי:

לא, אני לא יכול להגיד את זה,

רוביק דנילוביץ':

למה ?

משה ינאי:

זה שמות, שוב פעם, אני ראיתי את האנשים, זאת אומרת אנחנו יודעים מי הם, כן, בטח אמרתי איך מחקתם ? איך מוחקים להם ? איפה הייתם העירייה ? מה קרה פה ?

רוביק דנילוביץ':

לא, אני מניח שכל אחד מהם עובר תיק מסודר,

משה ינאי:

לא, שתבין, כשאני אומר – מה מחקתם, בימים שהם היו חייבים - הם היו מיליונרים והיה להם כסף, היה מינוס של עיריית באר שבע שהיא לא גבתה, זה הכל. עכשיו מי ניהל את המערכת באותה תקופה שהיא לא גבתה ? ומי שם את הראש על דבר שכזה ? למה הוא לא גבה ?

רוביק דנילוביץ':

תראה, אם יש משהו שהוא קונקרטי אז צריך להביא אותו כדי לבדוק אותו, אני לא יודע לענות לך על משהו ש - ,

משה ינאי:

אני חושב,

אביעד שמלה:

למה אתה לא נותן את הדעת על דברים שאולי הוא לא היה בכיסא הזה, אתה מחפש ראש שהוא לא נמצא בשולחן הזה.

משה ינאי:

לא, אתה לא מבין,

מינה קלמן חדד:

אבל משה, חלק ממה שאתה אומר זה אולי לא רלוונטי כבר.

יוסי דלויה:

זה עד שבע שנים.

משה ינאי:

רגע אחד. אני לא מתייחס לזה שאתה היית ראש עיר או לא היית ראש עיר.

רוביק דנילוביץ':

לא, זה לא קשור, אני מבין את השאלה שלך.

משה ינאי:

יש תקופה מסוימת,

רוביק דנילוביץ':

שאתה אומר שאפשר היה לגבות ?

משה ינאי:

בקלי קלות, ואנשים תיפקדו, מהמערכת הזאת תיפקדו שיכלו לגבות, והם קיימים עדיין בשטח.

רוביק דנילוביץ':

טוב, אתה מדבר על משהו עכשיו שהוא כללי.

משה ינאי:

קיים, קיים. אני מציע לאדוני שייקח את המחיקות האחרונות שהיו, המאות מיליונים, אם תרצה – אני אסביר לך על כמה מהם, אני אגיד לך, אתה מכיר אותם באופן אישי. תגיד לי – זה ? אני אגיד לך רוביק, לפני 10 שנים יכולת לקחת ממנו את המיליון – 2 מיליון שקל.

רוביק דנילוביץ':

השאלה הייתה צריכה להיות איזו,

משה ינאי:

אתה היית אומר לי – כן, בקלי קלות.

רוביק דנילוביץ':

לא, אני לא אוכל להגיד, גם אם הכרתי אדם x או y, אני לא יודע למי אתה מתכוון כמובן, אנחנו, בסוף,

משה ינאי:

הרבה יש כאלה.

רוביק דנילוביץ':

השאלה שצריכה,

עו"ד חיים טורקל:

רוביק, אין חוב שנמחק אם לא נבדק ומוצו כל ההליכים נגדו, לכן להגיד שהיה,

רוביק דנילוביץ':

אז זה מה שאני אומר.

משה ינאי:

לא, חיים, היום, היום אני אומר אתה צודק,

רוביק דנילוביץ':

מה, אז לא עשו בדיקה לעומק אתה אומר !?

עו"ד חיים טורקל:

אז היה יותר גרוע.

אבישג אבטובי:

אז גם היה צריך משרד הפנים,

עו"ד חיים טורקל:

בטח.

אבישג אבטובי:

אז היה גם צריך משרד הפנים לאשר במקרה.

עו"ד חיים טורקל:

משה, אז זה היה יותר גרוע.

משה ינאי:

רגע חיים. מה שאנחנו מוחקים – מוחקים היום. נכון, היום הם בחזקתפושטי רגל, היום הם בחזקת אי אפשר לגבות, אני מדבר שלפני 10 שנים היה ממי לגבות והיה להם כסף, והיו מליינים טובים, אך היו מקושרים או אינני יודע איזה דרך,

רוביק דנילוביץ':

לא משה,

משה ינאי:

רגע אמרתי. אמרתי – אני לא יודע באיזה דרך כלשהי, אני עוטרף את זה, לא מקושרים, אני חוזר במילה – מקושרים. היו,

עו"ד חיים טורקל:

תיתן את הדוגמאות אחרי זה.

משה ינאי:

אני לא אגיד שמות פה,

עו"ד חיים טורקל:

לא עכשיו.

רוביק דנילוביץ':

לא, אני מציע שהוא יעביר ונעביר ליועץ המשפטי ולמי שצריך.

משה ינאי:

כשאני שאלתי את עצמי בוועדת הנחות – איך אני מוחק לאלה חוב ? ראבק, אותו גזבר ישב בכיסא הזה לפני כן, אותו זה ישב לפני כן, אותו זה ישב לפני כן, איך אני מוחק ? למה הוא לא גבה את הכסף הזה ? אנחנו מסתכלים ואנחנו כואבים. זה יס של כסף,

רוביק דנילוביץ':

משה, אתה חבר וועדה שתי קדנציות או רק קדנציה אחת ?

משה ינאי:

של מה ?

רוביק דנילוביץ':

של הוועדת הנחות.

משה ינאי:

הקדנציה הזאת.

רוביק דנילוביץ':

הקדנציה הזו. עכשיו אני לא יודע מה הצבעת ומה אישרת, אני לא יודע, זה אני,

משה ינאי:

לא, אין לי ברירה, להיום הם פושטי רגל כולם, אלה שהצבעתי, ואי אפשר לקחת מהם את הכסף היום.

רוביק דנילוביץ':

אבל השאלה היא אחרת, צריך לשאול את השאלה בצורה אחרת, האם, כאשר אתה אומר שאפשר היה לגבות מהם, רגע, שאלה,

משה ינאי:

למה לא גבו ?

רוביק דנילוביץ':

לא, השאלה אם עשו להם את אותו מבחן שצריך לעשות, בדקו את כל מה שצריך לבדוק, זאת השאלה שצריכה להיות.

משה ינאי:

אבל אני אמרתי משפט פשוט, היו רוטשילדים אחד – אחד,

רוביק דנילוביץ':

אני לא, אני מציע ככה, כדי שלא יהיה לנו איזה חידה שאף אחד לא מבין,

משה ינאי:

לא, אין חידה,

רוביק דנילוביץ':

אז אחר כך אתה,

משה ינאי:

תרצה – תיתן לי את העט שלך, אכתוב לך שם אחד בלבד,

רוביק דנילוביץ':

לא, לא,

משה ינאי:

תשים אותו אצלך ותגיד לי – תשמע,

רוביק דנילוביץ':

אז אני מציע ככה, תעביר אחר כך בצורה מסודרת כדי שנוכל להעביר גם לגורמים הרלוונטיים.

משה ינאי:

אנחנו באחד משיחותינו אני אתן לך כמה כאלה,

רוביק דנילוביץ':

בסדר.

משה ינאי:

אתה תשאל אותי אחר כך ותגיד לי – מה, מחקו לו ?

רוביק דנילוביץ':

ואני אעביר למי שצריך להעביר כדי שיבדוק את הנושא

משה ינאי:

זאת אומרת אתה שואל את עצמך, רגע אחד, המערכת הזאת הייתה קיימת גם אז, איך לא גבו ?

רוביק דנילוביץ':

צריך גם להיזהר,

יוסי דלויה:

אנחנו שמחים שבאת ואשרייד, וטוב לנו. יאללה בואו נתקדם.

רוביק דנילוביץ':

אני אומר כך, צריך גם להיזהר בכבודם של אנשים כי כרגע,

משה ינאי:

אני אמרתי,

רוביק דנילוביץ':

בסדר, כי כרגע אתה אומר משהו שצריך לבדוק, כל דבר ניתן לבדוק היום, אני לא רוצה להטיל דופי באף אחד,

משה ינאי:

יש תאריכים למי פשט רגל, מתי ואיך ולמה,

רוביק דנילוביץ':

בסדר, צריך לראות אם עשו את כל התהליכים,

משה ינאי:

מה מצבו הכלכלי היה לפני ואיך ולמה, וכל אחד מהם אתה יכול לראות את ההיסטוריה שלו,

רוביק דנילוביץ':

בסדר, צריך לבדוק כל דבר,

משה ינאי:

אז אני מציע שחיים אתה תיקח את האחרונים, הוא ייתן לך אותם,

עו"ד חיים טורקל:

לא, תעבירו את השמות, אמרת שיש שמות.

משה ינאי:

יש לי שמות, לכולם יש שמות.

עו"ד חיים טורקל:

אז תביא ונבדוק.

משה ינאי:

לכולם יש שמות, תיקח את האחרונים, זה קבוצה גדולה של איזה חצי מיליון, 500 מיליון, כמה מחקנו? קח כמה קליברים מתוכם ותבדוק את זה.

רוביק דנילוביץ':

משה אני מציע מכיוון שזה שווה בדיקה מה שאתה אומר, אז בוא נמשיך בנושא של תקציב

,2018

משה ינאי:

אני מדבר עם אחד כזה שלפחות מכיר את העיר הזאת, ככה קצת מעט ומכיר את הנפשות שפעלו בתוך העיר הזאת, מי היה, מה ואיך ולמה.

רוביק דנילוביץ':

אז הדברים שאתה אומר,

אבישג אבטובי:

תקבל את השמות בכתב חיים, שיעביר לך בכתב.

רוביק דנילוביץ':

כן, כולם, אנחנו נעשה בדיקה יסודית על כל אחד. אוקי, בואו נמשיך.

רו"ח תומר ביטון:

עצרנו בנושא של פירעון מלוות, כפי שאתם רואים התקציב, כאחוז מהתקציב פירעון המלוות היה 5.2 בשנת 2012, כרגע הוא 3.4% מהתקציב, ירידה של כ- 35% בהיקף פירעון המלוות ביחס לתקציב. הכנסות ממשרדי הממשלה גדלו בתקופה הזו ב - כ- 38%, ותקציב הפיתוח משנת 2012 ועד היום גדל כמעט פי שתיים מבחינת היקף תקציב הפיתוח מהיקף של כמיליארד וחצי להיקף של 3 מיליארד ארבעים ושמונה נקודה חמש מיליון ₪.

משה ינאי:

תקציב הפיתוח גדל פי שתיים בעקבות תכנית ה- ,

רוביק דנילוביץ':

הסכמי הגג ?

משה ינאי:

כן.

רוביק דנילוביץ':

גם וגם.

אבישג אבטובי:

בעיקר בגלל הסכם הגג.

אביעד שמלה:

זה אותו מיליארד וחצי מההסכם ?

רוביק דנילוביץ':

לא, עוד לא קיבלנו את כל המיליארד.

רו"ח תומר ביטון:

עד לפני הסכם הגג היה היקף של כ- 2 מיליארד שקל,

מינה קלמן חדד:

הסכמי הגג זה יותר ממיליארד וחצי.

רוביק דנילוביץ':

לא, חלק מהם ייתנו את אותותם גם בשנתיים – שלוש, ארבע שנים הבאות, זה לא הכל במכה אחת, זה בהתאם לשיווק, אם אתה מקבל - ,

אבישג אבטובי:

פעילות.

רוביק דנילוביץ':

בוודאי.

רו"ח תומר ביטון:

הסכם הגג נחתם בסוף 2015, תקציבי הפיתוח היו באותה העת כ- 2 מיליארד ש"ח והיום הם כ- 3 מיליארד ש"ח. אני עובר הלאה לתקציב הרגיל לשנת 2018. סך הכל התקציב הרגיל לשנת 2018 הוא מיליארד שבע מאות שלושים ושמונה מיליון ש"ח בצד ההכנסות, ומהווה גידול של כ- 5.3% מהתקציב המעודכן לשנת 2017.

אביעד שמלה:

רגע, אתה אומר שאתה מכניס 165 – אתה מוציא 1.3 ?

רו"ח תומר ביטון:

לא, זה צד ההכנסה. זה מסגרת התקציב, זה צד ההכנסות של התקציב הרגיל.

רוביק דנילוביץ':

זה 18 כבר.

אביעד שמלה:

אתה מייעד להוציא, זה מה שאתה אומר.

רוביק דנילוביץ':

אבל גם ההכנסות הן בהתאם, זה תקציב מאוזן.

רו"ח תומר ביטון:

זה מקורות העירייה לתקציב לשנת 2018.

אביעד שמלה:

הבנתי אותך.

רו"ח תומר ביטון:

מקורות העירייה לתקציב לשנת 2018 – מיליארד ושבע מאות שלושים ושמונה מיליון ₪, שזה גידול של כ- 88 מיליון ₪ לעומת שנת 2017, התקציב המעודכן, ומהווה גידול של כ- 5.3%. אני עובר לסקור את סעיפי ההכנסה בתקציב הרגיל. מבחינת ארנונה, הגידול בארנונה עלה, התעריפים על פי החוק בשיעור של כ- 2.1.8%. ממוצע עליית המדד ותוספת בגין גידול נכסים מהווה למעשה גידול של כ- 30 מיליון שקל ביחס לשנת 2017. לגבי הכנסות היתר עצמיות, יש לנו גידול בהכנסות היתר העצמיות בהיקף של כ- 12 מיליון ₪, כאשר חלקם מאגרות בנייה והיטלים למימון הנדסה. בעצמיות של הרווחה והחינוך יש ירידה של כ- 700 אלף ₪. אגרות והשתתפויות,

משה ינאי:

כמה במינוס ?

רו"ח תומר ביטון:

סליחה ?

משה ינאי:

עצמיות, רווחה וחינוך במינוס, לא ?

רו"ח תומר ביטון:

יש ירידה,

רוביק דנילוביץ':

פחות 700 אלף שקל ביחס לשנה שעברה.

רו"ח תומר ביטון:

תהיה גבייה נמוכה יותר.

אביעד שמלה:

אתה מראה עכשיו את הדלתא ?

משה ינאי:

אתה לא מראה לי פחות או יותר,

אביעד שמלה:

לא, אתה מראה את הדלתא, הוא מראה את הדלתא, הוא מראה לך את הפער, מה היה ומה עכשיו, הפער.

משה ינאי:

אבל למה זה לא רשום בטבלאות ? מה היה מה ? למה אני צריך עכשיו לנחש שזה דלתא וזה לא - ,

רו"ח תומר ביטון:

יש לך את הטבלה בתוך הספר. תסתכל, יש לך שם הכנסות עצמיות חינוך, יש שם ירידה של כ- 159, סליחה, רווחה – 159 אלף ש"ח ו- 731 אלף ש"ח בעצמיות חינוך. אגרות והשתתפויות,

מינה קלמן חדד:

בהכנסות ?

רו"ח תומר ביטון:

אגרות והשתתפויות אגף איכות הסביבה – תוספת של כ- 142 אלף ש"ח. העברה מהקרן לעבודות פיתוח למימון הלוואות פיתוח כ- 2 מיליון ש"ח מאות שמונים. העברה מקרנות פנסיה וכוח אדם – 950 אלף ש"ח. גביית חובות חנייה וחוקי עזר כ- 7 מיליון ש"ח תוספת. תקציב משרד החינוך בהכנסות העירייה, תקציב משרד החינוך לעירייה גדל ב - כ-34 מיליון שקל, כאשר מתוכם תכנית ניצנים כ- 9 מיליון ש"ח, השתתפות בסכלם גני ילדים כולל החינוך המיוחד כ- 10.3 מיליון ש"ח. השתתפות בחינוך היסודי כ- 1.8 מיליון ש"ח תוספת.

מינה קלמן חדד:

זה גידול ?

רו"ח תומר ביטון:

כן. השתתפות בחינוך המיוחד - תוספת של 1.3 מיליון ש"ח. והשתתפות בחינוך העל יסודי כ- 7.5 מיליון ש"ח, זה סך הכל ההכנסות התוספתיות של משרד החינוך המשוערות לתקציב לשנת 2018. משרד הרווחה, התחזית הביצוע היא לפי התקציב המועדכן בדו"ח המשרד. ממשרד הפנים יש לנו הקטנה של 1.2 מיליון ש"ח שיפוי שקיבלנו בשנת 2017 בגין הסכמי שכר, ירידה בתמריץ בגין היתר הבנייה בהיקף של כ- 466 אלף ש"ח. והשתתפות לעריכת בחירות לרשות כ- 900 אלף ש"ח.

אביעד שמלה:

איזה תמריץ ?

רו"ח תומר ביטון:

התמריץ הוא מתבסס על בסיס ביצוע היתרים בשנה הקודמת.

יוסי דלויה:

סליחה, אז בנו פחות ?

אבישג אבטובי:

הוציאו היתרים פחות.

רו"ח תומר ביטון:

בשנת 2017 יצאו פחות היתרים מאשר בשנת 2016 והתמריץ קטן בעקבות הקיטון.

מינה קלמן חדד:

פחות היתרי בנייה היו ב- 2017 ?

דימיטרי פיגלאנסקי:

ליחידות דיור, כן.

רו"ח תומר ביטון:

ליחידות דיור. זה התמריץ ניתן על פי היתרים שיוצאו ליחידות דיור בשנת 2017.

יוסי דלויה:

אז הייתה הגירה חיובית ?

רו"ח תומר ביטון:

מה זה הגירה חיובית ?

יוסי דלויה:

זאת אומרת אם בנו פחות, אז מה, איפה ההגירה החיובית שיש לנו כרגע ? איפה גרים האנשים האלה ?

רו"ח תומר ביטון:

זה לא בנו פחות, זה פחות היתרים ליחידות דיור. לא בהכרח בנו פחות כי יכול להיות שאנשים קיבלו היתרים בשנת 2016, התחילו לבנות בשנת 2017. זה לא התחלות בניה, זה היתרים.

מינה קלמן חדד:

אז ההיתר כאילו יכול היה להיות גם שנתיים קודם.

אביעד שמלה:

עד שלוש שנים, נכון ? עד שלוש שנים זה ההיתר.

רו"ח תומר ביטון:

כן.

יוסי דלויה:

לא, שלוש שנים ההיתר אבל אתה צריך להתחיל תוך שנה. נכון ?

אביעד שמלה:

לא נכון.

יוסי דלויה:

ההיתר הוא שלוש שנים ואתה צריך להתחיל תוך שנה.

אביעד שמלה:

לא !

רו"ח תומר ביטון:

כן, כן, ההיתר שאתה מקבל - אתה צריך להתחיל את הבנייה תוך שנה, כן.

יוסי דלויה:

כן, זו אחת הבעיות, אני בעצמי לא ידעתי.

רו"ח תומר ביטון:

אם לא – צריך לחדש אותו.

אבישג אבטובי:

להתחיל לבנות, לא לסיים, להתחיל.

יוסי דלויה:

אני לא ידעתי.

רו"ח תומר ביטון:

היקף התקציב בצד ההוצאה זהה לצד ההכנסה בהיקף של כמיליארד שבע מאות שלושים ושמונה מיליון ₪, וכפי שאמרנו הוא מהווה גידול של כ- 5.3%. התקציב עצמו מתחלק, אגף מינהל לוגיסטיקה וחירום, היקף התקציב שלו, פעולות ושכר בהיקף של כ- 75 מיליון ₪. רישוי עסקים בהיקף של כ- 6.2 מיליון ₪. אגף ההנדסה בהיקף של כ- 44.6 מיליון ₪.

יוסי דלויה:

אתה הולך להכפיל לו את הסכום הזה.

משה ינאי:

באגף ההנדסה אתה כותב שם 44 מיליון, בשביל מה זה כל אלה שם ? גם ריבוי כבישים וגם מדרכות,

אבישג אבטובי:

זה רק שוטף, לא פיתוח.

רוביק דנילוביץ':

לא, זה תקציב שוטף, זה לא קשור בכלל.

רו"ח תומר ביטון:

זה רק פעולות שוטפות.

משה ינאי:

אז מה עושים עם התקציב השוטף ?

רוביק דנילוביץ':

את הכוח אדם עכשיו, בעיקר הסיפור של הסכמי הגג, יותר היתרים, בודקי תכניות,

משה ינאי:

כוח אדם.

רוביק דנילוביץ':

כן, בוודאי.

יוסי דלויה:

למה לא מגדילים את התקציב הזה ? למה אנחנו באמת לא יכולים ? זה טוב לאזרח, זה טוב להנדסה.

רוביק דנילוביץ':

קודם כל אנחנו משתדלים, גם לגייס היום כוח אדם זו משימה כמעט בלתי אפשרית.

יוסי דלויה:

אבל כן קיימים הרבה אנשים שגומרים הנדסה אזרחית ואין להם עבודה, אז תגיד לי כן ומחר אני אביא לך 10-20, זה חבל חבר'ה.

(מדברים ביחד)

רוביק דנילוביץ':

יוסי בבקשה, שיתמודדו במכרזים וכשישמעו את השכר שהשירות הציבורי מציע ואנחנו נשמח שהם יישארו.

יוסי דלויה:

כבוד ראש העיר, זה אנשים שגמרו הנדסה וצריך להביא אותם ולתת להם, הם יכולים לבדוק תכניות, הם יכולים לתת אישורים והם יעברו,

רוביק דנילוביץ':

אם הם מוכשרים, יוסי ?

יוסי דלויה:

אני אביא לך רק מוכשרים, מי שלמד באוניברסיטה – מוכשר, מי שגמר – מוכשר.

רוביק דנילוביץ':

לא, אני אומר - לא מוכשרים באופן אישי, אני לא מתכוון על כישרון אישי, אם הם מוכשרים לתפקיד ומסוגלים לעשות אותו – אנחנו יותר מנשמח.

יוסי דלויה:

הם יהיו מסוגלים, לא צריכים מכרזים, ברגע שאתה עושה מכרז,

רוביק דנילוביץ':

לא, מה זה לא צריך מכרזים ? אין כזה דבר, מה זה ?

יוסי דלויה:

בן אדם גמר הנדסה. אני אשלח לך, תודה רבה. זה ברכה לעיר שלנו, חבל שהם הולכים לתל אביב. מספיק, יאללה, עשינו את שלנו.

מינה קלמן חדד:

רוביק, השכר פה שאתה תציע לו בתור מהנדס – הוא אותו שכר שיציעו לו גם בתל אביב?

יוסי דלויה:

לא לשאול שאלות קיטבג, בואו חבר'ה, אנחנו באר שבעים – רוצים להיות באר שבעים. תל אביב זה עוד 30%.

רוביק דנילוביץ':

שניה יוסי. יש היום בעקבות כל הסכמי הגג והפיתוח של התשתיות במדינת ישראל, החברות בכלל הפרטיות משוועות לכוח אדם. עכשיו רשות ציבורית לא יכולה להתחרות לעולם עם חברה פרטית, לעולם ! הפערים הם לפעמים פי שלושה, פי ארבעה, פי חמישה!

מינה קלמן חדד:

אבל רוביק, שאלתי משהו אחר, שאלתי אם הרשות ברעננה או בתל אביב תיתן אותו דבר כמו הרשות בבאר שבע ?

רוביק דנילוביץ':

לא, למעט, הרמת שכר היא אותה רמה, יש דברים מסוימים שרשויות עצמאיות מהסכמים ישנים כמו תל אביב, חיפה וירושלים,

אבישג אבטובי:

הם נקראים שלוש הערים הגדולות.

רוביק דנילוביץ':

זה נקרא – שלוש הערים הגדולות, זה מעמד של אני חושב מימי קום המדינה.

אביעד שמלה:

אם הורידו אותנו מהאוהל – להכניס לארבע.

אבישג אבטובי:

נכון, אנחנו עובדים על זה.

רוביק דנילוביץ':

אנחנו אגב מנסים לעשות את זה.

אביעד שמלה:

אם אנחנו לא אוהלים – אנחנו נהיה מארבע.

רוביק דנילוביץ':

אז אנחנו מנסים כעיר מטרופולין לאפשר לנו.

אבישג אבטובי:

הארבע מטרופוליניים.

רוביק דנילוביץ':

כן, ערי המטרופולין, אז כן מנסים לעשות. ואגב צריך לומר גם מילה טובה, בחלק מהדברים כן הצלחנו עכשיו לשפר את השכר ובכל זאת זה לא מקרב בכלל לשוק הפרטי, לא מתקרב.

יוסי דלויה:

אבל רגע, אני לא מבין, למה מקום שיש צורך באנשים – אי אפשר להתאים אותם לחוק? יש יחצנים בכנסת שעושים את הדברים האלה וזה קל.

רוביק דנילוביץ':

מה זה קשור ליחצנים?

יוסי דלויה:

כי אתה אומר שלא מאשרים – כן מאשרים, אין דברים כאלה, מה?

מינה קלמן חדד:

אבל זה לא קשור ללוגיסטי,

יוסי דלויה:

ועוד איך, ועוד איך. לא יכול להיות שאדם שבא לעבוד במקום,

רוביק דנילוביץ':

שניה חבר'ה, יוסי בוא אני רוצה להסביר לך משהו.

יוסי דלויה:

רגע, אדם שבא לעבוד במקום מסודר, לא יכול להיות שבמקביל לעיר אחרת או לזה.

רוביק דנילוביץ':

לא יוסי, אתה צריך להבין, יש הסכמי שכר במשק, יש גוף שנקרא ההסתדרות, ההסתדרות חתמה על הסכמים מול המדינה, מול הממשלה. עכשיו הם לא רוצים לפרוץ את ההסכמים האלה כי כל הסכם שאתה פורץ אותו – אתה גורם לרעידת אדמה במדינה ולכן הם כולם, כל דבר, כל שינוי שעושים – הם הולכים על בהונות, זה לא שפוט בכלל. אני הייתי אצל הממונה על השכר באוצר הקודם, קובי אמסלם, ואנחנו עכשיו גם מול, אנחנו עושים באמת מאמצים כבירים, וחלק מהדברים גם נפגשתי עם שר האוצר, שבאמת הסברנו לו שכל הסכמי הגג שלנו שאנחנו רוצים להתקדם איתם כמו שסיכמנו עליהם, הרי יש דברים, זה לא רק אנחנו אגב, כל הרשויות, יש בעיה, מצוקה של כוח אדם. אז עכשיו שיפרו קצת בחלק מהדברים, אישרו לנו לקלוט גם יותר, נכון? בודקות תכניות וכל מיני,

אבישג אבטובי:

כן, אבל בהבדלים לא כל כך גדולים,

רוביק דנילוביץ':

בהבדלים לא, אומנם שיפרו קצת את השכר אבל זה לא דרמטי.

אביעד שמלה:

רגע, אבל לא לטובת זה הקימו את המינהלת? שבעצם תיתן מענה,

יוסי דלויה:

לא, המינהלת היא רק להסכמי גג.

אבישג אבטובי:

ועדיין מבקשים שהמינהלת תעסיק בשכר של העירייה.

רוביק דנילוביץ':

בדיוק, היא כפופה ל - ,

אביעד שמלה:

אבל מה הרעיון לייצר מינהלת שהיא אמורה לפרוץ את תקרת השכר?

רוביק דנילוביץ':

אביעד, זה מה שאנחנו שואלים אותם.

אביעד שמלה:

אז זה כמו לגייס אותם לעירייה אם אתה משווה את השכר.

מינה קלמן חדד:

סתם יצרת עוד אדמיניסטרציה בלי תועלת.

רוביק דנילוביץ':

לא, אישרו קצת, הם נותנים טיפה יותר גמישות אבל זה לא משהו דרמטי, זאת הבעיה.

משה ינאי:

והשאלה שנשאלת, האם אפשר לעשות הסכמים שהם חוזים אישיים ?

רוביק דנילוביץ':

זה בחוזים אישיים משה.

יוסי דלויה:

זה מה שהם עושים.

רוביק דנילוביץ':

זה בחוזים אישיים.

מינה קלמן חדד:

כולם בחוזים אישיים ?

רוביק דנילוביץ':

חלק מהם נקלטים בחוזים אישיים אבל גם החוזים אישיים זה לא,

אבישג אבטובי:

רק ברמה של מנהל מחלקה.

רוביק דנילוביץ':

ברמה של מנהל מחלקה זה 12 אלף ברוטו, 13 אלף, 15 אלף, זה מה שמקבלים.

אביעד שמלה:

יש לך פה וועדים, יש לך עניינים, יש לך, אתה מוגבל.

משה ינאי:

לבודקי תכניות והבעיה של עיריית באר שבע זה בודקי התכניות,

רוביק דנילוביץ':

גם, בין היתר, לא רק.

משה ינאי:

עיקר הבעיה שם קקה גדול.

מינה קלמן חדד:

בודקי תכניות אתה יכול לתת להם שכר כמו למנהל מחלקה ?

משה ינאי:

האם בודקי התכניות אי אפשר לתת להם חוזים אישיים ?

רוביק דנילוביץ':

בודק או בודקת תכניות הם לא מנהלי מחלקה.

יוסי דלויה:

ואז הוא לא חוזה אישי.

רוביק דנילוביץ':

ואז מטבע הדברים הוא לא חוזה אישי. ואז אתה נותן לו דירוג של לפי דרגה.

משה ינאי:

השאלה אם אפשר לשנות להם את הסיווג נגיד למנהלי מחלקה,

אבישג אבטובי:

הם במשרד האוצר.

רוביק דנילוביץ':

הם לא נותנים לך את האישור, אתם עולים על משהו, זה התסכול שלנו.

יוסי דלויה:

מה משרד הפנים זה האיש ?

רוביק דנילוביץ':

כן, נו בטח, מה זה ?

אביעד שמלה:

אתה תעלה שכר לבודק ולבודק יש מנהל, אז מה הוא לא יקבל עלייה בשכר ? המנהל של המנהל לא יקבל עלייה בשכר ? יצרת מתוך דלתא קטנה יצרת פער והאוצר לא ייתן לך את זה.

יוסי דלויה:

אני חושב שזה הזמן להעביר את מה שאתה רוצה.

אביעד שמלה:

הפתרון הוא ללכת למינהלת,

רוביק דנילוביץ':

היינו אצלו, אנחנו עושים את זה.

יוסי דלויה:

והוא אומר – כן, נבדוק ?

אביעד שמלה:

רוביק, הפתרון שלכם לטעמי הוא המינהלת, לשכנע את שר האוצר לפתוח שם את תקרות השכר כי שם זה לא מחויב בתקרות שכר של המדינה ואז להכניס את ה..

רוביק דנילוביץ':

אישרו אבל לא בדברים שהם דרמטיים, שזה מאפשר לקלוט אבל לא מאפשר במסות לקלוט, זאת אומרת זה יותר טוב, זה עדיף מאשר מה שקיים היום אבל עדיין יש מצוקה.

מינה קלמן חדד:

בכל מקרה הפער יישאר בין המגזר הפרטי למגזר הציבורי, והפער הוא גדול.

רו"ח תומר ביטון:

אז כפי שאתם רואים, עצרנו בנושא של ההנדסה, מרבית התקציב של העירייה כמו שאתם יודעים מופנה לחינוך, תרבות, נוער וספורט, כ- 602 מיליון ש"ח מסך התקציב. איכות הסביבה – 150 מיליון ש"ח. רווחה – כ- 244 מיליון ש"ח. כספים – 74 מיליון ש"ח. משאבי אנוש – כ- 21 מיליון ש"ח, 38 מיליון ש"ח בפיקוח העירוני. אחזקה כ- 24 מיליון ש"ח, חדשנות ומערכות מידע – 15,

אביעד שמלה:

זה עדיין הדלתות ?

רו"ח תומר ביטון:

לא, זה התקציב הכולל, שכר ופעולות. 15 מיליון ש"ח, גנים ונוף – 43 מיליון ש"ח, וכ- 6 מיליון ש"ח לתקציב אגף הביטחון. הנה אתם רואים את העוגה שמתחלקת בין האגפים, זאת העוגה. 45% מתקציב העירייה מופנה לנושא של חינוך, תרבות נוער וספורט. רווחה כ- 18%, ואיכות הסביבה כ- 11%. השינויים העיקריים בתקציבי האגפים, במינהל הכללי יש את הנושא של הבחירות לרשות כ- 550 מיליון ש"ח, ותקציבי האחזקה במינהל כ- 558 אלף ש"ח, ותקציבי האחזקה כ- 303 אלף ש"ח. בחינוך תוספת למרכזי המצוינות – חצי מיליון ש"ח,

אביעד שמלה:

שניה רגע, סליחה. מינהל כללי בחירות לרשות, אנחנו 2017, אתה מתקצב את 2018 או ?

רו"ח תומר ביטון:

לא, זה עיקר השינויים לעומת תקציב 2017. תקצבנו ב- 2018 מה שלא היה מתוקצב ב- 2017, 558 אלף ש"ח בפעולות,

אביעד שמלה:

זאת אומרת שאנחנו הולכים לבחירות שנה הבאה,

רוביק דנילוביץ':

זה המדינה מורה לך לתקצב את זה, יש לך אופרציה להפעיל עובדים, כל הדברים האלה.

אביעד שמלה:

הבנתי.

רו"ח תומר ביטון:

זה ללא תקציב שכר העובדים. כולל שכר עובדים אנחנו מדברים על היקף תקציב של כ- 2.5

מיליון שקל,

יוסי דלויה:

2.5 מיליון שקל יעלה לעירייה ?

רו"ח תומר ביטון:

כן.

משה ינאי:

אני מדבר על 17.

רו"ח תומר ביטון:

עם שיפוי מהמדינה של כ- 900 אלף ₪.

משה ינאי:

כתוב 17.

רו"ח תומר ביטון:

זה השינויים לעומת תקציב 2017. השינויים.

אביעד שמלה:

כנראה זה האפס וזה הדלתא.

משה ינאי:

שניה, 2018 זה 900 , נכון ?

רו"ח תומר ביטון:

סליחה ?

משה ינאי:

ב- 2018 זה 900 אלף.

רוביק דנילוביץ':

מה 900 אלף ?

משה ינאי:

הצעת תקציב לבחירות.

רו"ח תומר ביטון:

לא,

משה ינאי:

עכשיו אמרת את זה קודם.

רו"ח תומר ביטון:

לא, אמרתי קודם בצד ההכנסה שתהיה השתתפות של משרד הפנים בהיקף של כ- 900 אלף
שו בנושא של הבחירות. חוץ מזה יש פעולות ל - ,

משה ינאי:

וההוצאה שלך מהי ?

רו"ח תומר ביטון:

, 550

משה ינאי:

למה היא הגיעה ל- 2017 אבל ? איזה הוצאה יש לך ?

אביעד שמלה:

לא, עיקר השינויים לעומת תקציב 17, ב- 17 היה אפס, כאילו לא תקצבו את הבחירות, וב-
18 דרשו מהם לתקצב 560 אלף.

משה ינאי:

אבל הוא אמר 900 עכשיו.

רו"ח תומר ביטון:

900 זה ההכנסה מהמשרד.

משה ינאי:

נו ?

אביעד שמלה:

עוד 900.

משה ינאי:

אז זה 900 פלוס ?

רו"ח תומר ביטון:

כן.

משה ינאי:

זאת אומרת העירייה נותנת 550 ?

רו"ח תומר ביטון:

העירייה מוציאה 2.5 מיליון שקל כולל שכר לנושא של הבחירות, ומקבלת מהמשרד 900 אלף שקל.

אביעד שמלה:

אז 2.5 זה פחות ה- 550 ?

אבישג אבטובי:

המשרד מכיר רק בשכר מזכירים ויש עוד קריטריונים מאוד ברורים מה המשרד מכיר בהחזר, זה הכל.

רוביק דנילוביץ':

כן, ובכל הארץ זה ככה, זה לא איזה משהו ש - ,

אבישג אבטובי:

בוודאי, זה משרד הפנים, מה זה ? זה לא,

רוביק דנילוביץ':

הוא קובע לך את הזה, כן ?

רו"ח תומר ביטון:

בנושא של החינוך במסגרת התקציב תגברנו את מרכזי המצוינות בחצי מיליון ₪ נוספים, קידום הישגים לימודיים בהיקף של כמיליון ₪. הצהרונים, תכנית "ניצנים" – זה תכנית של המדינה, כ- 9 מיליון ₪ בתקציב.

משה ינאי:

מי נותן את הכסף ?

רו"ח תומר ביטון:

איזה ?

משה ינאי:

לצהרונים.

רו"ח תומר ביטון:

המדינה.

משה ינאי:

9 מיליון ?

רו"ח תומר ביטון:

כן.

משה ינאי:

ואיפה העירייה ? כמה נותנת העירייה בתוספת ?

רו"ח תומר ביטון:

העירייה, כמו שאתם זוכרים עד לחקיקת החוק בנושא הצהרונים, הצהרונים למעשה היו בגבייה מההורים כאשר חלק מה - ,

משה ינאי:

היו בסבסודים.

רו"ח תומר ביטון:

חלק מההורים היו מסובסדים בנושא הזה.

משה ינאי:

ממי הסבסודים ? מאיפה בא הכסף ? המדינה נתנה ?

רו"ח תומר ביטון:

המדינה באה והחליטה לסבסד,

משה ינאי:

המדינה נתנה את ה- 9 מיליון, יודעים, לצהרונים, בסדר,

רו"ח תומר ביטון:

אז אני אסביר. המדינה באה והחליטה לסבסד באופן גורף לכלל ההורים את הצהרונים בהיקף של כ- 300 ₪ לתלמיד. ה- 300 ₪ לתלמיד,

ד"ר חפצי זוהר:

30% הנחה בערך.

רו"ח תומר ביטון:

למעשה מהווים כ- 900 ל- 600 ₪ לכולם, מעבר לזה עוד ניתנים הנחות לנוקדים. בסך הכל תכנית הצהרונים מה שבא לידי ביטוי פה ב- 9 מיליון שקל זה אותם 300 ₪ שניתנים על ידי המדינה לסבסוד הצהרון, בסדר ?

ד"ר חפצי זוהר:

רק נוסף אולי, יש צהרונים מוזלים יותר,

משה ינאי:

איפה ?

ד"ר חפצי זוהר:

אז אני אומרת, אלה הצהרונים הרגילים שמשלמים עליהם, לנזקקים שהיא דיברה חוץ מ-

משה ינאי:

שמופעלים על ידי כיוונים.

ד"ר חפצי זוהר:

כן. חוץ מזה באמת בשכונות של שיקום שכונות ושל רווחה חינוכית – מופעלים צהרונים מילי"ת שהם צהרונים מסובסדים, משלמים 70 שקלים לחודש,

מינה קלמן חדד:

100 שקל, משהו כזה.

ד"ר חפצי זוהר:

משהו כזה, מחיר מאוד סמלי. אלה מסובסדים בעיקר על ידי הרשות והמדינה.

משה ינאי:

איפה זה מופיע ? באיזה תקצוב ? מאיפה זה בא ?

ד"ר חפצי זוהר:

אה, זה לא קשור לניצנים.

רו"ח תומר ביטון:

בתקציב הזה לא היה,

משה ינאי:

לא, לא קשור לניצנים אבל מאיזה תקציב זה בא ?

רו"ח תומר ביטון:

לא, מה שאני סוקר פה זה רק את השינויים, בתקציב של 2018 לעומת 2017 לא היה שינוי, לפחות לא שינוי משמעותי בתקציבים האלה של מילי"ת והתכניות שמפעילים לנזקקים.

משה ינאי:

אבל תקציב ניצנים לא היה ב- 17, התחיל רק עכשיו.

מינה קלמן חדד:

אבל ניצנים זה לא צהרונים,

רו"ח תומר ביטון:

ניצנים התחיל בשנת 2017, התחיל בספטמבר 2017,

משה ינאי:

יפה, זאת אומרת שאין לך עוד ב- 17 במלואו, יש לך אותו בחלקו.

רו"ח תומר ביטון:

נכון. ב- 2017 שישה מיליון שקל תקצבנו, ויש עוד 9 מיליון שקל נוספים שאנחנו מתקצבים לשנת 2018, כשזה מהווה למעשה את שנת הלימודים המלאה.

משה ינאי:

ב- 2017 קיבלת 9 מיליון מהמדינה ?

רו"ח תומר ביטון:

קודם כל עוד לא קיבלנו, רק התחלנו עכשיו לקבל מהמדינה.

רוביק דנילוביץ':

זה חדש, זה תכנית חדשה.

ד"ר חפצי זוהר:

התחלנו בספטמבר.

משה ינאי:

בספטמבר 2017 קיבלת,

רו"ח תומר ביטון:

נכון.

משה ינאי:

האם לספטמבר 2017 קיבלת את החלק היחסי לאותה שנה או לא קיבלת ?

רו"ח תומר ביטון:

כן, אישרנו פה בוועדת כספים תוספת.

משה ינאי:

הגיע את אומרת 9 מיליון, השאלה אם קיבלת גם ב- 17 בסיס של 9 או רק 18 ?

רוביק דנילוביץ':

על פי ההתחייבות תומר של המדינה.

רו"ח תומר ביטון:

משה, הבסיס השנתי הוא 15 מיליון שקל, מתוך הבסיס הזה החלק היחסי, ה- 9 זה לשנה הנוכחית, החלק שהתחיל בספטמבר מהווה כ- 6 מיליון שקל שכבר תוקצבו בתקציב 2017 במסגרת התוספות שהבאנו לוועדת כספים.

משה ינאי:

שלפני 18 כמה זה יהיה ? 15 ?

רו"ח תומר ביטון:

כן.

משה ינאי:

שזה כולו מטעם המדינה ?

רו"ח תומר ביטון:

שזה כולל גם הגני ילדים וגם כיתות,

משה ינאי:

שזה כולו מטעם המדינה ומטעם הרשות, ובנוסף לכל זה גם ההורה הוא משלם 300.

רו"ח תומר ביטון:

לא, זה רק הסבסוד של המדינה.

יוסי דלויה:

זה ה- 300 שקל.

משה ינאי:

אני מבין נכון ?

רו"ח תומר ביטון:

זה רק הסבסוד של המדינה.

משה ינאי:

זאת אומרת כמו שאמרת, ה- 15 פלוס הסבסוד של הרשות שנותנת,

רו"ח תומר ביטון:

לא, ה- 15 זה הסבסוד של המדינה.

משה ינאי:

כן, אבל גם הרשות נותנת לפי מה שהבנתי הנחות מיוחדות לרווחה והלאה והלאה,

רו"ח תומר ביטון:

נכון, נכון.

משה ינאי:

אם אני מחבר את כל הנישה הזאת, בנוסף לכל זה הורים משלמים עוד 300 שקל.

רו"ח תומר ביטון:

.600

רוביק דנילוביץ':

זה מה שהמדינה קבעה, זה ה-,

ד"ר חפצי זוהר:

הם שילמו 900 ומשהו קודם, עכשיו רק 600.

משה ינאי:

עכשיו, אם אני לוקח את ה-15 מיליון, כמה ילדים יש בצהרונים ?

ד"ר חפצי זוהר:

. 4,200

משה ינאי:

תחלק ב-9 מיליון, כל החשבנים למיניהם, כמה זה יוצא לילד ?

רוביק דנילוביץ':

שלומי ?

שלומי נומה:

יש 4,200 ילדים שנמצאים בצהרון, בגלל שהגשנו בספטמבר את הצפי כמה אנחנו חושבים, לא ידענו כמה ילדים יהיו בדיוק, העיר הגישה מסמך שהוא מבקש מהמדינה מספר קצת יותר גבוהה. נרשמו 4,200 ילדים, כל חודש מוגשת דרישת תשלום למדינה על פי הביצוע ובשיתוף עם אגף הכספים. כ-4,200 ילדים בתכנית, בערך מיליון מאתיים חמישים בחודש על פי ביצוע, על פי ביצוע של ילד בפועל.

משה ינאי:

שלומי, אני שואל את השאלה, אם אתה מקבל 9 מיליון ויש לך בסך הכל 15 מיליון, ויש לך עוד השתתפות ש-, נעזוב את ההשתתפות של ההורים, נגיע לזה אחר כך. אני לוקח את ה-15 מיליון ומחלק אותם ב-4,000 ילד, כמה זה יוצא ?

שלומי נומה:

על פי 4,200 ילדים זה כמיליון מאתיים בחודש.

משה ינאי:

אבל כמה על כל ילד ?

שלומי נומה:

ב- 10 חודשים 12 מיליון,

משה ינאי:

עזוב את החודשים רגע שלומי,

רוביק דנילוביץ':

כמה עולה צהרון הוא אומר ?

שלומי נומה:

635 שקלים.

רוביק דנילוביץ':

יפה.

רו"ח תומר ביטון:

להורים 635.

רוביק דנילוביץ':

נו אז מה אתה רוצה ?

משה ינאי:

את זה אני יודע.

רוביק דנילוביץ':

אז ? מה השאלה ?

מינה קלמן חדד:

אבל משה זה פשוט, 630 עולה צהרון, לפני זה עלה 930, המדינה נתנה הנחה לפי דעתי גורפת, נכון ? לכל ילד וילד של 300 שקל,

רוביק דנילוביץ':

מה השאלה ? אם יש עוד סבסוד לילדים מסוימים ?

משה ינאי:

אני שואל שאלה, תני לי לשאול את השאלה, אני יודע מה אני רוצה מעצמי, הרי מה שאת מספרת לי, הכל ברור לי. נשבע לך שאני בקיא בעניינים יותר ממה שאת חושבת גם. אני שאלתי שאלה, אין לי מחשבון פה,

עו"ד חיים טורקל:

. 3,500

משה ינאי:

חיים, קחו 15 מיליון ותחלקו ב- 4,200 , כמה יוצא לילד ? נו מה ?

עו"ד חיים טורקל:

3,500 , לא צריך מחשבון,

רוביק דנילוביץ':

לשנה ?

עו"ד חיים טורקל:

אני לא יודע, הוא עושה חשבון, הוא רוצה לדעת כמה,

(מדברים ביחד)

משה ינאי:

אי אפשר שכולכם תדברו רבותיי, אני שואל אנשי מקצוע, תחליטו, אתה רוצה להיות איש

מקצוע ? תדבר אתה,

עו"ד חיים טורקל:

3,500 !

אביעד שמלה:

לשנה, תחלק ל- 12, ל- 10 ? בבקשה, 360.

רוביק דנילוביץ':

זה מה שהמדינה משתתפת.

משה ינאי:

כן, 360. זאת אומרת,

שלומי נומה:

כפול 300 על 15 מיליון שקל בשנה,

ד"ר חפצי זוהר:

נו בסדר, זה החשבון, הלאה.

שלומי נומה:

על 10 חודשים 15 מיליון.

משה ינאי:

פה נשאלת השאלה, הרי אני רוצה להגיע למספר מסוים חבר'ה, לאט לאט, אתם כולכם

תוקפים אותי, מה אני היחידי פה ? מה יש לכם ?

רוביק דנילוביץ':

לא, אף אחד לא תוקף, אנחנו מנסים להבין אותך.

משה ינאי:

תבין אותי, שאלתי שאלה, מישהו שיחשב לי כמה זה יוצא לי לילד לחודש. יש לי עכשיו,

רוביק דנילוביץ':

הנה, בבקשה, בחודש או בשנה ?

משה ינאי:

אז זאת אומרת הילד משלם, המדינה נותנת 357 והאבא נותן 600.

ד"ר חפצי זוהר:

וההורה 600, נכון.

משה ינאי:

ופה השאלה שנשאלת, האם אי אפשר להקטין את הסכום של הצהרונים כמו שעשו בשאר המקומות במדינה עוד לפני שהמדינה סבסדה ?

רוביק דנילוביץ':

אז בוא אני רוצה לענות לך,

משה ינאי:

אנחנו נמוכים יחסית,

רוביק דנילוביץ':

אנחנו מודל שהמדינה הגיעה אליו ואמרה – הכי נכון הייתה באר שבע, נו אז מה ?

משה ינאי:

אני יודע, ואני שואל עכשיו,

רוביק דנילוביץ':

אני מזכיר לכבודו שאנחנו לא העיר הכי עשירה במדינת ישראל וכולם אמרו כל הכבוד על המודל של באר שבע ש - ,

משה ינאי:

אנחנו גם לא הכי ענייה במדינת ישראל.

רוביק דנילוביץ':

בסדר. אלה שאין להם, לא כולם מגיעים לצהרונים כמו שאנחנו נותנים, עם שני חוגים בשבוע ואוכל בריא, והכל, לא כולם עושים את מה שאנחנו עושים.

משה ינאי:

לא, אני לא אמרתי כלום, רגע למה, אני שואל שאלות שאולי אפשר,

ד"ר חפצי זוהר:

מה השאלה? אם אפשר עוד לסבסד?

מינה קלמן חדד:

אז יש וועדת הנחות.

משה ינאי:

השאלה היא – אי אפשר, אני לא יודע מה העלויות, לא בדקתי את העלויות של כל המערכת הזאת כמה עולה כי לא נכנסתי לזה במסגרת עסקית, אם הייתי לוקח את זה כמסגרת עסקית, הייתי אומר רגע אחד, כמה ילדים יש? כמה זה עולה? איך זה עולה? כמה עולה לי – כמה לא עולה לי, פלוס – מינוס כמה נשאר לי. השאלה היא, מי שעוסק בזה זה בטח,

שלומי נומה:

אנחנו עוסקים בזה ו - ,

משה ינאי:

והאם לא יש מקום עוד לתת יותר נמוך?

שלומי נומה:

המדינה לקחה את מודל באר שבע ובנתה אותו בצורה מאוד מאוד כלכלית, 935 שקלים כאשר שכר הסייעות עלה, שכר העובדים עלה, קבוע בדיוק כל אחד מהפרמטרים שמוצגים אחד לאחד, נמצאים פה צביה ונמצאים פה אנשי הכספים, אחד לאחד. והעסק הוא לא עסק כלכלי, הוא עסק מדויק, אין בו שום דבר שקשור לרווח והוא מאוד מאוד ממוזג, העניין שהמעטפת שלנו בכיוונים היא מעטפת כל כך גדולה שנותנת לתכנית את הביצוע הכי טוב שיכול להיות, בתשומות שלא כתובות בעצמן בתכנית, ממוקד רישום ועד רכזות פדגוגיות,

זהבה הראל:

ועל קבוצות יותר קטנות.

שלומי נומה:

וסייעות צמודות וכו' וכו'.

ד"ר חפצי זוהר:

ושילוב,

מינה קלמן חדד:

ואוכל בריא.

ד"ר חפצי זוהר:

משה יותר מזה אני אגיד, לא רק שלא, הם קבעו, משרד החינוך, הוא דיבר על זה שלומי, אני רוצה להדגיש, הוא קבע את הקריטריונים שאי אפשר לוותר עליהם. אם פעם כל אחד יכל לקבוע לעצמו מה הוא רוצה שיהיה בצהרון,

אביעד שמלה:

את הסל הבסיסי.

ד"ר חפצי זוהר:

בדיוק, נקבע הסל הבסיסי. עכשיו יותר מזה אני אגיד, המדינה לא רק קבעה את המחיר, גם רשויות שרצו להעלות בתיאום ובהסכמה עם ההורים, אני מדברת על הזה, אין אפשרות, זאת אומרת שזה מאוד ברור ומוגדר, ואיכותי.

משה ינאי:

איפה החתירה שלי בכל העניין ? אני אגיע לפואנטה הסופית. המדינה מסבסדת,

אתי כהן:

אנחנו עשינו חישוב ומצאנו שיש הלימה.

רוביק דנילוביץ':

אתן בדילי, אנחנו אחרי.

משה ינאי:

אני שואל את השאלה, אם המדינה הבינה וסבסדה אז למה העירייה לא מסבסדת גם כן קצת ?

רוביק דנילוביץ':

כי העירייה מלכתחילה סבסדה.

ד"ר חפצי זוהר:

היא מסבסדת המון, העירייה מסבסדת המון.

רוביק דנילוביץ':

העירייה מלכתחילה סבסדה.

משה ינאי:

היא סבסדה בעבר.

רוביק דנילוביץ':

לא ! גם עכשיו.

ד"ר חפצי זוהר:

גם עכשיו היא מסבסדת.

שלומי נומה:

משה ברשותך. קודם כל המדינה סבסדה באמצעות משרת התמ"ת לאימהות חד הוריות עד 450 שקלים. לחלק מהמשפחות שילמו 450 שקלים פחות,

משה ינאי:

אוקי, אתה מקבל את הכסף מהמדינה,

שלומי נומה:

זה חשוב, וכרגע עשו להם רק הנחה של 300 שקלים. אנחנו מעניקים הנחות על פי קריטריונים, יש לנו וועדת הנחות שעומד בראשה אריה מימון, עם קריטריונים מאוד מאוד מסודרים, ואנחנו על אף שהמדינה טוענת ועל פי החישוב של משרד החינוך – ההנחות לא ניתנות בחשבון, אנחנו ממשיכים לתת הנחות על פי מבחן של הכנסה. ומספר ההנחות שאנחנו נותנים, שנתנו ב- 2017, הנחות בסדר גודל של 800 אלף שקל כל השנה. גם השנה אנחנו ממשיכים לתת הנחות למשפחות שאין ביכולתן לממן 635.

משה ינאי:

שזה בא מסבסוד העירייה ?

ד"ר חפצי זוהר:

כן. כשזה בא מסבסוד,

אביעד שמלה:

הוא אומר למה אין סעיף,

משה ינאי:

אני לא צריך תרגום שלך, תן לי לדבר בוועדה, מה כולם נהייתם מתורגמנים פה ? מה קרה פה ?

מינה קלמן חדד:

אני יכולה לתת לו דוגמא ?

רוביק דנילוביץ':

לא כדאי לדעתי.

משה ינאי:

את קוראים לך שלומי ? לא ! שלומי דיבר אלי – אני עונה לשלומי,

מינה קלמן חדד:

רציתי לתת לך דוגמא של אדם,

משה ינאי:

לא צריך,

רוביק דנילוביץ':

שלומי אתה יכול לענות, בבקשה.

שלומי נומה:

מה השאלה משה ?

משה ינאי:

זאת אומרת שאתה אומר לי עכשיו שאתם בעצם, אנחנו מסבסדים נזקקים כאלה ואחרים

שהסבסוד הזה בעצם בא מהרשות ?

שלומי נומה:

הוא בא גם מהתקורה שהחברה צריכה לקבל מהתכנית.

משה ינאי:

זאת אומרת לא משנה, הרשות או החברה בשבילי זו מקשה אחת. זאת אומרת הסבסוד של

800 אלף בשנה הוא בעצם מגיע מתוך הרשות.

ליאור דיעי:

ניצול נכון של הכסף, אם אתה בסופו של דבר גוף גדול ויודע לרכז את מה שאתה עושה,

ואתה מצליח לחסוך ומהחיסכון הזה אתה מצליח להחזיר,

משה ינאי:

לא משנה, אז אם לא היית נותן את זה בסבסוד הזה – אז יש לך עודף של 800 ואתה שם את

זה במקום אחר.

(מדברים ביחד)

רוביק דנילוביץ':

שניה חברה. משה הכל אפשר, השאלה על חשבון מה זה בא. אנחנו בתקציב הזה מנסים לתת

למצוינות ומנסים לתת סבסוד, ומנסים לתת לגנים ומנסים לתת לכולם, תמיד חסר עוד

ועוד, בנושא,

משה ינאי:

אבל יש דבר שקוראים לו סדר עדיפויות, אתה מסכים איתי?! ובסדר עדיפויות צריך להסתכל נכון.

רוביק דנילוביץ':

אז ברשותך שניה, לכן אני רוצה להגיד את זה, תן לי עוד משפט.

משה ינאי:

אני אחזור, רק תרשה לי לדבר.

רוביק דנילוביץ':

אין בעיה, המילה האחרונה תהיה שלך, אל תדאג, אני אתן לך לדבר. בנושא של הצהרונים הגענו באמת למודל שהוא המודל האופטימלי של רשות כמו שלנו, זאת אומרת נתנו מעצמנו את המקסימום, לא חיפפנו ולא צמצמנו, ולא קיצצנו. יש ערים במדינת ישראל שלא מעניקות את מה שאנחנו מעניקים, יכולנו לצמצם עוד יותר. אגב, כל דבר כזה נעשה מול חפצי, "כיוונים" לא עושה מה שהיא רוצה, חפצי וזהבה, והצוות שלהן מול הנהגת ההורים העירונית, מה זה אומר? אמרו להם – אתם רוצים שלא יהיה אוכל בריא? אפשר אוכל תעשייתי, לא, ההורים בצדק רב רוצים אוכל בריא לילדים שלהם, גם אנחנו חושבים. אתם רוצים רק חוג אחד? לא אומרים ההורים, אנחנו,

משה ינאי:

אתה אומר לי דברים, רוביק תעצור, חבל על הזמן שלך, תקשיב, אתה אומר לי דברים שאני כאילו אינני יודע אותם, אני מכיר את המערכת טוב,

רוביק דנילוביץ':

לא, אז אני אומר אפשר,

משה ינאי:

חבר'ה, "כיוונים" נותנת את הביצוע הטוב ביותר, ברור לי, מה שאני מנסה להגיע אבל,

רוביק דנילוביץ':

לא, אני אגיד לך למה אני אומר את זה, סליחה שאני מתעקש. כי יש ערים בארץ שאולי אפילו מוזילות את זה עוד קצת אבל הן לא מעניקות את מה שאנחנו מעניקים, סתם לדוגמא – מפקחות פדגוגיות, לא כל אחד מעסיק דבר כזה. אנחנו מחליטים שהדברים האלה צריכה להיות בחינה של אנשי מקצוע,

משה ינאי:

אתה עושה את זה וכיוונים עושים את זה בבסט שבסט, ואני יודע.

רוביק דנילוביץ':

נו אז מה ? אז איפה ? לאן אתה - ,

משה ינאי:

לאן אני חותר ?

רוביק דנילוביץ':

בבקשה.

משה ינאי:

בא "כיוונים" ואמר, והחשב המהולל אמר עכשיו – מהקיצוצים והידע, וההבנה שלנו איך לגמש את המערכת, מצצנו 800 אלף שקל,

רוביק דנילוביץ':

לא מצצנו, הוא לא אמר את זה.

משה ינאי:

הוא עכשיו אמר את זה !

רוביק דנילוביץ':

לא, זה עובדים שהוא צריך להעסיק אותם לטובת התכנית, זה לא הולך הכנסות לכיוונים.

משה ינאי:

אני אחזור עוד הפעם על מה שהוא אמר.

רוביק דנילוביץ':

לא, כי יש בפרוטוקול, הדברים נא - ,

משה ינאי:

אז אתה לא הקשבת לו.

רוביק דנילוביץ':

לא,

משה ינאי:

אדוני ראש העיר, תראה,

רוביק דנילוביץ':

מכיוון שאני מכיר את הדברים אני,

משה ינאי:

אבל תהיה בהאזנה. שאלתי מאיפה בא הכסף לתת את הסבסודים של אותם אנשים, אז בא וענה לי האדון הגזבר של "כיוונים" והחשב, אמר לי – אנחנו מקצצים בגוף כזה גדול

מהחיסכון שחסכנו מכל שאר הפעולות והתייעלנו נכון, יכולנו לסבסד, אלו המילים, נכון אדוני הגזבר ? החשב, סליחה.

ליאור דיעי:

אתה רוצה שאני אחזור ?

משה ינאי:

זה נכון ? זה מה שאמרת.

ליאור דיעי:

לא, המילים המדויקות שאמרת זה שכשיודעים לנהל גוף בצורה, בהתייעלות ובצורה יעילה ונכונה – אפשר לחסוך כסף.

משה ינאי:

אפשר, יפה. ופה בא להגיד – אם עיריית באר שבע תעשה ייעול יותר חזק – היא תחסוך אולי עוד 800 ותחסוך עוד קצת לצהרונים, ולמה אני מגיע לזה אדוני ?

רוביק דנילוביץ':

אבל הייעול הזה יבוא על חשבון משהו, אי אפשר לחנוק ולחנוק.

משה ינאי:

ולמה אני חותר אדוני ? אני נתקל בהרבה מאוד מאוד מצבים שיש בתים שיש להם ילד או שניים והבעל המשכורת שלו היא 5,000 שקל, והאישה עוד 4-5 אלף שקל, 10 אלף שקל, והם לא עומדים על פי הפרמטרים של החברה בקצה של הנחות כאלה ואחרות. אבל מה לעשות, ולא רואים את זה, ואנחנו רואים את זה למשל בוועדות אחרות שלנו, רואים את זה ובודקים את זה, ונכנסים לעומק העניין. אבל יש לו משכנתא איזה 3,500 שקל ויש לו לשלם עכשיו לצהרונים עוד 1,500, ויש לו לשלם את זה ואז הוא מסתכל, בעצם הוא מגיע הביתה ואומר – טוב מה אני אוכל היום ? ואז גם אין לו אוכל במקרר לפעמים. לכן אני מחפש לבדוק איך אני עוזר לזוגות הצעירים שיהיה להם קל לחיות בעיר הזאת ולא יצטרכו לחפש לי מקומות בפריפריה או במקומות שאולי קל להם לחיות

יותר, כי זה מה שקורה היום. יש היום אופקים קולטת הרבה מאוד צעירים שלנו, אם אתה יודע או לא יודע – אני לא יודע, אבל שתדע רק, הרבה מאוד צעירים עכשיו נקלטים באופקים ואתה שואל רגע אחד, למה ? אז אומרים לך – תשמע זה יקר לי וזה לא טוב לי, וזה כן טוב לי וזה לא טוב וזה כן טוב. ואחד הדברים שלא טובים, התמקדתי בצהרונים כי אחד הדברים עלה זה הנושא של צהרונים והעלות שלהם. יש לי שני ילדים, אני לא יכול לעמוד בזה, קשה לי לעמוד בזה, לא טוב לו, הוא מרוויח כולה הוא ואשתו 10, או לפעמים רק הוא עובד והוא

מרוויח 7-8 ואשתו לא עובדת, ואז יש קושי. ואני פה שואל את המערכת ואת כל המערכת הגדולה הזאת, הכספית, כמו שבא אדון חשב "כיוונים" ואמר – במערכת גדולה ידענו לנווט ולמצוא את ה-800, אני אומר לאדוני ראש העיר והגזבר רב השנים פה, לבדוק איך לנווט ולהביא למצב לתת עוד איזה מיליון שקל,

רוביק דנילוביץ':

יש לכם וועדות חריגים? וועדות הנחות?

שלומי נומה:

בהחלט.

רוביק דנילוביץ':

כן, אז.. על זה בבקשה.

משה ינאי:

אבל מי שיש לו 10,000 שקל שכר – אין לו וועדת הנחות.

זהבה הראל:

אני לא מכירה אפילו משפחה אחת שפנתה וביקשה הנחה במחיר של הצהרונים ולא קיבלה.

משה ינאי:

לא, אבל יש פרמטרים. אבל שוב פעם, הקריטריונים שלך אומרת – אם השכר שלו הוא 5,000 ואשתו 5,000, אם 10,000 שקל - אנחנו לא נותנים הנחה. אני מבין אותך אבל בפרמטרים אנחנו צריכים להסתכל גם לעומקו של העניין, וזאת השאלה אם אדוני ראש העיר, אם נכנסים לעומקו של העניין.

ד"ר חפצי זוהר:

אז אני רוצה להגיד לך. קודם כל נכנסים לעומקו של עניין, הוא הציג כרגע הגזבר רק את השינויים. לשאלתך, גם בספר התקציב של עיריית באר שבע יש סעיף תקציבי שלא שינינו אותו, שמטרתו סבסוד צהרונים. לשאלתך אם יש זוגות צעירים, קודם כל רק השנה אני יכולה לתת דוגמא, הייתה פניה מאורגנת של הורים שהיה להם קושי באחד הגנים לשלם את המחיר הרגיל, פנינו למיל"ת שאמרתי, עכשיו אתה מתייחס למיל"ת כאילו זה ברור מאליו. מיל"ת זה רשת של צהרונים מראש שהעירייה מסבסדת מתקציבה בספר התקציב,

משה ינאי:

כן, זה לא, זה 5-10 אחוז מהכלל, לא 100 אחוז.

ד"ר חפצי זוהר:

אבל זה בדיוק, רגע, זה בדיוק למקרים שאתה מתאר,

משה ינאי:

אבל מיל"ת יושב לך בשכונות הוותיקות רק, אבל הצעירים לא בשכונות הוותיקות.

ד"ר חפצי זוהר:

רגע, שניה, אז אני אגיד כל המקרים. קודם כל יש מיל"ת לשכונות הוותיקות שנותנות מענה לבאמת להארד קור, שיש מורכבות ואתגר קשה, ושם הם משלמים באמת מחירים סמליים. יש לנו תכניות של "קרוב", שאנחנו מכניסים הארכת יום לימודים וצהרונים בסבסוד מלא שלנו, תקציב שלנו. יש סעיף של סבסוד צהרונים שאנחנו מסבסדים, מעבר להנחות שכיוונים מדברים. ויותר מזה, במקומות שבהם יש לנו הורים, זוגות צעירים שאתה דיברת עליהם, כי לא הזכירו את זה פה. העיר באר שבע פותחת צהרונים עם 15 ילדים, יש מספר מינימום לפתיחה במקומות שהיו זוגות,

אביעד שמלה:

.24

ד"ר חפצי זוהר:

שניה, אנחנו פתחנו עם 15,

מינה קלמן חדד:

כן, אבל הגנים הם 25.

ד"ר חפצי זוהר:

לא, לא 24, יש מספר יותר נמוך, 15 תלמידים זה המינימום, אם יש לך פחות – אין תקצוב. אנחנו מתקצבים במקרים האלה את הזוגות הצעירים ואת אלו שידם לא משגת לשלם כדי שיצטרפו לצהרון ונוכל לפתוח את הצהרונים גם במספרים נמוכים. כל זה ביחד זה המון סעיפים ותקציבים שכל המטרה שלהם לשאלתך – רגישות חברתית.

משה ינאי:

שהם מופיעים פה ?

ד"ר חפצי זוהר:

הם מופיעים בספר התקציב, לא היה בהם שינוי, זה מה שאני אומרת. למה לא היה בהם שינוי ? לאור העובדה שהמדינה נכנסה בוואקום הגדול הזה והיא על חשבונה סבסדה 30% בצהרונים, אנחנו יכולנו עם אותו תקציב לתעל יותר תקציבים לאוכלוסיות שיותר זקוקות לזה.

משה ינאי:

אז הייתי מבקש מאדון מנכ"ל,

חיים ברדה:

רק להוסיף לך עוד משהו, אנחנו בוחנים,

משה ינאי:

עוד שניה,

חיים ברדה:

אנחנו בוחנים עם דף חשבון,

משה ינאי:

עוד שניה. אני הייתי מבקש מאדון מנכ"ל, אולי כדאי שבהזדמנות תביא את זה למועצה,
מה ?

רוביק דנילוביץ':

להביא למועצה מה ?

משה ינאי:

הוא הוציא אותי מאיפוס.

מינה קלמן חדד:

משה, אני אתן לך דוגמא בשלושה משפטים. הגיעה אישה חד הורית מראשון לציון,

משה ינאי:

סליחה מצאתי.

רוביק דנילוביץ':

בוא נאפשר למינה יש דוגמא.

מינה קלמן חדד:

אישה מגיעה מראשון לציון עם שני ילדים, שלומי יודע על מה אני מדברת, חד הורית במצב
נואש. תוך יום היא נכנסת לגנים, תוך יום היא נכנסת לצהרונים, ועל שני ילדים, על שני
ילדים בצהרון בני שלוש וחמש היא משלמת לחודש 100 שקל, זה הכל.

יוסי דלויה:

שאפו, כל הכבוד.

משה ינאי:

זהו ? אמרת מה שרצית להגיד ? אבל את זה אנחנו יודעים,

מינה קלמן חדד:

פניתי לשלומי, אתי כהן, הכל הסתדר.

משה ינאי:

אני אינני יודע מה הפרמטרים ב.. של ההנחות, ומה הזה. אני הייתי מבקש לפחות לבדוק בפרמטרים את כל המרכיבים, מה השכר שלו, מה ההוצאה שלו בחודש, מה מצב הבנקים שלו, מה שאנחנו עושים כמו בוועדת הנחות, אנחנו חופרים את כל העולם שלו לדעת בעצם עד כמה הבעיה היא סוציו – אקונומית נכונה או לא נכונה. ויהיו כאלה ואני מודע לזה שעובדים עליכם ועובדים עלנו, אנחנו מודעים לזה שלא תמיד תופסים את המאה אחוז אמת, אה מה ? בשביל רשע אחד בסדום אני לא אתפוס את כולם. עכשיו אם אפשר ואולי לשנות את הפרמטרים שם.

שלומי נומה:

הפרמטרים שלנו הם דומים מאוד לעיריית באר שבע, אפילו אותם פרמטרים, על פי מבחן ההכנסה, מבחן ההוצאה לא מעניין אותנו, מעניין מבחן ההכנסה, אם אתה מוציא 30 אלף שקל בחודש – מעניין מה נכנס, לא מה יוצא.

משה ינאי:

לא, אבל בנכנס זה נכון,

שלומי נומה:

אבל אנחנו מסתכלים על כל,

משה ינאי:

סליחה שלומי, יש יוצא ויש יוצא מאולץ, יוצא מאולץ – אתה לא יכול לשלוט בו, זאת אומרת אתה לא יכול להגיד רגע אחד, עכשיו נשאר לך עכשיו מה לחיות, הלחיות הזה אומר גם צהרונים, גם מיסי עירייה, גם מים, גם חשמל, גם, והלאה והלאה, ואתה אומר – רגע, אז מה אני אוכל בסוף ? אז גם על זה צריך להסתכל.

שלומי נומה:

לכן יש וועדת חריגים,

משה ינאי:

בסדר, לא. כשאתה שם 10,000 שקל לחודש, 5-5, אתה לא מסתכל .. כי אתה מסתכל הכנסה. מה שאני מבקש, תסתכל את ההכנסה ומה יש לו בתוך ההכנסה.

רוביק דנילוביץ':

משה, אני אגיד לך למה לדעתי ההסתכלות שלך על הדברים היא לא מספיק הוגנת,

משה ינאי:

למה ?

רוביק דנילוביץ':

אני אומר לך למה. מכיוון שמי שאחראי על כל הדברים האלה זו מדינת ישראל, אותה מדינה,

משה ינאי:

אני יודע.

רוביק דנילוביץ':

שניה, תן לי. תייצג פעם את הרשות שלך. מדינת ישראל שמדברת על עודפים שיש לה, וכל יום יש לנו ככה איך אומרים ?

אביעד שמלה:

הנה, 800 מיליון שיחרר היום.

רוביק דנילוביץ':

נטו משפחה, נטו הוצאות, נטו מיסים, יש, המדינה גובה בעודף. שהמדינה תדע אם היא רוצה לסבסד עוד – היא יודעת לסבסד עוד. הרשויות המקומיות רק מעמיסים עליהן ומעמיסים עליהן, וכל דבר שמעמיסים זה בא על חשבון משהו אחר. אנחנו באמת עוד לפני שהמדינה באה וסבסדה, אנחנו, הרי היה דיון בכנסת שהיו רשויות שהיו גובות 1,500 ו-1,400, ו-1,300, ובתכניות פחות טובות מזו שעיריית באר שבע נתנה ב-900 וב-930 שקלים. לכן אני חושב שאיפה שעיריית באר שבע מהווה מודל וחיקוי לאיך לעשות את הדברים נכון, יש גם גבול מה אפשר עוד לעשות. שוב אני אומר, אנחנו הצלחנו להגיע לתכנית המיטבית יחד עם הנהגת ההורים העירונית, הרי היא מייצגת את ההורים, זאת אומרת אם הנהגת ההורים באה ואמרה – זאת התכנית שאנחנו סומכים את ידנו, כיוון שגם הם בדקו את הדברים לפרטי פרטים. זאת אומרת התכנית הזו אנחנו באמת עושים את המקסימום בתנאים הקיימים.

אביעד שמלה:

הנה 800 מיליון שהוא הוריד מהמכס,

רוביק דנילוביץ':

כן, עכשיו הוא הביא עוד הטבות, בסדר גמור, זה עניין של סדרי עדיפויות.

יוסי דלויה:

350 מיליון טלוויזיות ומוצרי חשמל.

רוביק דנילוביץ':

נכון.

יוסי דלויה:

אז שייתן גם לגנים. שייתן את זה לגנים.

אביעד שמלה:

אבל אתה אומר גנים, למה לאזרחים הוותיקים לא מגיע? יש כל מיני, מה? יש כל מיני גופים, אתה אומר רק ילדים, רק גנים, מה עם הוותיקים?

רוביק דנילוביץ':

מה עם הנכים?

אביעד שמלה:

נכון, יש כל מיני.

רוביק דנילוביץ':

אין, יש צרכים בלי סוף ומשתדלים לתמון.

משה ינאי:

אני אומר שמה שביקשתי בסך הכל בוועדה הזאת לפחות, תביאו בשורה קטנה, לפחות לבדוק את הפרמטרים בצורה הנכונה, לא רק מתוך ההכנסה, אלא מתוך מה יש בהכנסה ובהוצאה המחויבת למשפחה. והאם אחרי ההוצאה המחויבת, אם הוא יכול לעמוד בתשלום של ה-600 לחודש לילד או לשני ילדים וזה בכלל, שלא לדבר אם יש שלושה אז זה בכלל קטסטרופה.

רוביק דנילוביץ':

אבל אנחנו יודעים כאשר יש מקרים חריגים מאוד באמת – אנחנו יודעים לתת פתרונות.

משה ינאי:

לא, אבל ענה לי אדון מנכ"ל, ענה לי תשובה אדון מנכ"ל – אנחנו מסתכלים הכנסה בלבד, איננו מסתכלים,

שלומי נומה:

אנחנו מסתכלים על הפרמטרים, הפרמטרים על פי החוק זה הכנסה.

משה ינאי:

הכנסה בלבד. לכן אני אומר,

שלומי נומה:

כדי שנוסיף להוצאה – צריכים לשנות את הפרמטרים.

רוביק דנילוביץ':

כן אבל הכנסה פר נפש וכמה זה,

משה ינאי:

זה מה שאני מבקש, כמה נשאר לו בהכנסה הזאת, ואם לא נשאר לו אוכל אז הוא לא יביא את הילד לצהרונים, נכון? הוא יעדיף לשים את הילד בבית איתו.

שלומי נומה:

לכן יש גם וועדת חריגים,

משה ינאי:

אבל חריגים אתה לא מסתכל מה הוא עושה עם 10,000 בחודש, נכון? כי אתה לא רואה את מצב ההוצאה, אתה רואה את מצב ההכנסה, ותביט במצב ההוצאה.

רוביק דנילוביץ':

בסדר, אבל אי אפשר, יש מבחן שגם אנחנו, לכולם ביחד קובעים קריטריון אחיד, מה לעשות
!?

מינה קלמן חדד:

איך אפשר להסתכל על מבחן ההוצאה – אני לא יודעת.

רוביק דנילוביץ':

אוקי, בוא נמשיך בבקשה. תומר בבקשה, בוא נמשיך.

אבישג אבטובי:

תקציב פיתוח תומר.

משה ינאי:

אני יותר לא מדבר עם ראש העיר, נגמור את הוועדה, הבמה שלי במועצה, נעשה את זה במועצה, הבנתי.

רו"ח תומר ביטון:

אני רוצה ברשותכם לעבור, זה מבחינת התקציב הרגיל, אם אפשר לעבור לתכנית הפיתוח.

רוביק דנילוביץ':

כדאי, כן.

רו"ח תומר ביטון:

טוב, מבחינת תכנית הפיתוח, סך הכל תכנית הפיתוח לשנים 2018 עד 2020 – מיליארד שמונה מאות שבעים ושלוש מיליון ₪, מתוך זה השתתפות הראשות לשנים הללו נעמדת ב – כ-135 מיליון ₪, ויתר התקציבים יגיעו מתקציבי מדינה כאשר מרבית התקציבים מגיעים מהסכם הגג כפי שאתם רואים,

משה ינאי:

רגע, אתה גמרת עכשיו את התקציב ?

רוביק דנילוביץ':

לא, הוא ממשיך, עוד לא,

משה ינאי:

הוא מדבר על הפיתוח אבל, אתה מדבר על הפיתוח.

רוביק דנילוביץ':

לא, הוא נותן רקע, רק תדבר על מה שאתה רוצה, אין בעיה.

משה ינאי:

שיסגור את הספר הזה קודם כל, מה אתה אומר פיתוח ?

רוביק דנילוביץ':

לא, אתה יכול לדבר על מה שאתה רוצה, על פיתוח, על זה, תדבר מה שאתה רוצה. תרצה

לדבר רק על התקציב, על הפיתוח אתה רוצה לדבר ? על מה ?

משה ינאי:

לא, אני לא רוצה לדבר על כלום, רק גמרתם את ספר התקציב ?

רוביק דנילוביץ':

לא, הוא נותן סקירה.

רו"ח תומר ביטון:

תקציב רגיל, סיימנו את הסקירה על התקציב הרגיל.

אבישג אבטובי:

הוא גמר את המצגת על התקציב השוטף.

רוביק דנילוביץ':

הוא נותן סקירה תמציתית על כל התקציב השוטף, עכשיו נפתח את זה, מי שיש לו שאלות,

משה ינאי:

הוא מדבר על תקציב הפיתוח.

רוביק דנילוביץ':

משה, כי הוא נותן סקירה, הוא סיים את הסקירה על השוטף ומתחיל את הסקירה על הפיתוח, הוא יסיים את הסקירה וכל אחד יגיד מה שהוא רוצה, לשאול שאלות, להציע הצעות, הוא נותן סקירה.

משה ינאי:

אבל למה אתה מערבב ? שייתן סקירה ויגמור, וישמע את התשובות,

רו"ח תומר ביטון:

בבקשה, בוא, אתם רוצים לדבר על התקציב הרגיל ?

רוביק דנילוביץ':

תעזור, בבקשה.

משה ינאי:

אני גמרתי לדבר בשבילך, מה שאני עושה כל שנה, הפעם זה השתנה השנה.

רוביק דנילוביץ':

בבקשה.

משה ינאי:

סגרת ספר – פתחת ספר.

רוביק דנילוביץ':

בבקשה, לגבי התקציב, אין לי בעיה, אני מאמץ דברים שאיך אומרים ? הצעות שהן הצעות ייעול. יש למישהו הערות, שאלות, התייחסויות לגבי התקציב השוטף או שנעבור לתקציב הפיתוח ? תודה רבה, בואו נעבור לתקציב פיתוח.

אבישג אבטובי:

זהו ? נגמרו השאלות ?

רוביק דנילוביץ':

בסדר, הוא נתן הצעת ייעול, בסדר נו מה ?

אבישג אבטובי:

אתה רוצה ?

יוסי דלויה:

לא, אני מספיק, אני מכיר את החומר.

רוביק דנילוביץ':

בבקשה, תגיע לתקציב פיתוח.

רו"ח תומר ביטון:

טוב, אז כפי שאמרתי מבחינת תקציב הפיתוח לשנים 18/20, היקף תכנית הפיתוח – מיליארד שמונה מאות שבעים ושלוש מיליון ₪, כאשר מתוך זה החלק הארי מיליארד שש

מאות שבעים ושישה מיליון ₪ מגיע מתוך הסכמי הגג, וכ- 135 מיליון ₪ מהשתתפות הראשות המקומית ותקציבים משרדי,

משה ינאי:

מיליארד שמונה מאות התקציב ומיליארד שש מאות אתה מקבל מהמדינה ? אז עכשיו רק 200 מיליון ?

רו"ח תומר ביטון:

כן.

משה ינאי:

ממה ? אבל התקציב הבלתי רגיל היה בשנים קודמות עוד לפני הסכמי הגג הרבה יותר גבוהה, מה קרה הוא ירד ?

רוביק דנילוביץ':

לא, אבל תסביר לו על,

רו"ח תומר ביטון:

במסגרת הסכם הגג העירייה התחייבה שלא לגבות בכל השכונות שייבנו היטלי פיתוח, כל היטלי הפיתוח נגבים על ידי המדינה, חלף היטלי הפיתוח נגבים דמי פיתוח צמודים ודמי פיתוח כלליים שמהם מועבר תקציב לעירייה, כל מה שמועבר מהעירייה הוא חלף היטלי הפיתוח שהיינו אמורים לקבל במסגרת, כשהיינו גובים כאשר לא היה הסכם גג.

משה ינאי:

מה היה התקציב הבלתי רגיל ? התב"רים, תקציב בלתי רגיל לשנה 2014,15,16, כמה היה התקציב ?

רוביק דנילוביץ':

כמה היה תקציב ביטוח ?

משה ינאי:

כן.

רו"ח תומר ביטון:

ממקורות העירייה אתה מדבר ? באופן כללי ?

משה ינאי:

לא היה לנו מקורות אחרים, תמיד היה לנו או מקורות עירייה, או מענקים, או תחבורה,

רו"ח תומר ביטון:

יש משרדים ממשלתיים.

רוביק דנילוביץ':

תמיד זה בנוי גם ממשרדי ממשלה, זה חינוך, כן,

משה ינאי:

כמה זה היה ?

מינה קלמן חדד:

כאילו כמה היה ב- 2015 ?

רו"ח תומר ביטון:

כמה היה בשנה הקודמת ? אני לא זוכר.

משה ינאי:

כמה זה היה 13, 14, 15 ?

רוביק דנילוביץ':

הנה סופי, כן סופי.

סופיה רווח:

150 מיליון שקל.

משה ינאי:

מה ב- 13, 14, 15, 16 150 מיליון ?

סופיה רווח:

לא, כל שנה,

משה ינאי:

כל שנה, 150 מיליון זה הכל ?

סופיה רווח:

בגלל זה הגעת לשלוש מיליארד שקל תקציב קיים היום, יש לך היום תקציב פעיל.

משה ינאי:

לא, את לא מבינה אותי, אני אשאל את השאלה עוד הפעם.

רוביק דנילוביץ':

אתה שואל כמה מתקציבנו או כמה היינו מגייסים ממשרדי ממשלה ?

משה ינאי:

בסך הכל.

רוביק דנילוביץ':

ביחד.

סופיה רווח:

בסך הכל לשנה משהו כמו 150 מיליון שקל תקציב.

אבישג אבטובי:

היה ב- 2015 .

משה ינאי:

ממשרדי ממשלה לא יכול להיות.

מינה קלמן חדד:

תקציבי פיתוח.

משה ינאי:

לא הגיוני, גם תקציבי פיתוח, גם משרדי ממשלה, גם הכל,

סופיה רווח:

יש לך מיליארד שקל שקיבלת רק השנה מ - ,

אבישג אבטובי:

סופי הוא לא שואל על השנה.

משה ינאי:

סופי, תפרידי את השנה הזאת, מתה,

רוביק דנילוביץ':

הוא אומר עזבי, הוא לא רוצה מהסכמי הגג.

אבישג אבטובי:

הוא מבקש מה היה תקציב הפיתוח.

משה ינאי:

הסכמי הגג עכשיו לא מעניינים אותי, כמה היה לי ב- 2014 ?

רוביק דנילוביץ':

לא, היו שנים שהוא נתן לך 150 מיליון שקל.

משה ינאי:

מה 150 ? מאיפה הבאת את זה ? זה אפילו לא תקציב פיתוח.

רו"ח תומר ביטון:

לשנה 150 מיליון שקל, כן.

משה ינאי:

היה בערך מיליארד שקל.

רו"ח תומר ביטון:

מה פתאום, מיליארד שקל מה ?

רוביק דנילוביץ':

מה פתאום, בשנים שבנינו את האצטדיון,

רו"ח תומר ביטון:

לא, בחיים לא הגשנו תקציב פיתוח של מיליארד שקל בשנה, אין דבר כזה.

רוביק דנילוביץ':

חבר'ה שניה. משה לא מחפש ממוצע או שנה סטנדרטית,

יוסי דלויה:

כל תקציב העירייה היה מיליון ארבע מאות.

רוביק דנילוביץ':

הוא אומר הוא זוכר את השנים האחרונות שבאמת הייתה תנופת פיתוח, בנינו אצטדיון ואת

האמפי, ואת כל הזה,

משה ינאי:

12, 13, 14 היה הרבה עבודה, הוצאנו הרבה כסף,

רוביק דנילוביץ':

כמה הוצאנו ?

משה ינאי:

מאות מיליונים, איך יכול להיות ? מאיפה זה בא ? מתקציב הפיתוח.

רו"ח תומר ביטון:

בשנת 2015 הביצוע הגיע כמעט לחצי מיליארד שקל.

רוביק דנילוביץ':

500 מיליון.

רו"ח תומר ביטון:

בשנת 2016 – כ-250 מיליון שקל ביצוע. והשנה כמה הביצוע היה,

משה ינאי:

16 מופיעה בתוך תכנית הגג כבר, התחילה תכנית הגג שם.

תומר ביטון:

לא, מבחינת ביצוע כמעט לא ביצענו,

משה ינאי:

שם אושרה לך תכנית 2016.

רו"ח תומר ביטון:

מבחינת ביצוע כמעט לא עשינו.

אבישג אבטובי:

כי עשינו בעיקר תכנון.

רוביק דנילוביץ':

עשינו תכנון ואז כשהיו שיווקים.

משה ינאי:

אז רגע, אם ב- 15 היה חצי מיליון,

רו"ח תומר ביטון:

חצי מיליארד.

רוביק דנילוביץ':

חצי מיליארד לביצוע, אבל אז סיימת לבנות את האצטדיון, נכון ? זה היה התשלומים
האחרונים של האצטדיון.

משה ינאי:

כן, אבל את האצטדיון קיבלת את הכסף לכיוון ההפוך.

רוביק דנילוביץ':

זה לא חשוב, אבל מתי מימשת אותו ? אתה מדבר על מימוש ?

משה ינאי:

לא, אני מדבר על תקצוב. תקצוב במקביל למימוש.

רוביק דנילוביץ':

בביצוע.

משה ינאי:

תקצוב והביצוע, כמובן. התקצוב, זה שאתה אומר לי אצטדיון 250 מיליון, אנחנו יודעים
מאיפה בא הכסף, 50 טוטו, 180 – מכרנו. עוד 20 יצא מתקציב הפיתוח ומאיזשהו מקום
שהשגת כסף, עד כאן בסדר פחות או יותר, נכון ? זאת יחידה בפני עצמה, אבל מעבר לחצי
מיליון, מעבר ל- 250 של האצטדיון היה חצי מיליון.

סופיה רווח:

מיליארד.

משה ינאי:

חצי מיליארד, סליחה.

סופיה רווח:

בנית מוסדות חינוך.

רוביק דנילוביץ':

היה את טרכטנברג, אני מזכיר לכולם.

סופיה רווח:

גני ילדים חדשים שנבנו.

משה ינאי:

אוקי, אבל היה כסף.

רוביק דנילוביץ':

שניה סופי ברשותך. היו כמה פיקים, היה לנו כמה מגה פרויקטים שבגינם גם אני מזכיר לקחנו הלוואות, חלקם קיבלנו סיוע של הטוטו. בנינו את הקונכייה – היה לנו כסף של פיס, הלוואות לא מעטות לקחנו, היו דברים כאלה. היה את פרויקט טרכטנברג שעיריית באר שבע התנפלה עליו כי היא ידעה שזה יהיה זמני, אז אנחנו אמרנו רוצים, רוצים, ובנינו כמה מוסדות חינוך ?

אבישג אבטובי:

64 גני ילדים.

רוביק דנילוביץ':

64 גני ילדים שזה,

אבישג אבטובי:

בשנה אחת.

רוביק דנילוביץ':

בשנה אחת, שזה ימבה כסף, לא כל רשות עשתה, זאת אומרת אלה פיקים, זה לא חלק מתכנית עבודה שהיא רב שנתית. זה היה, המדינה הוציאה מעין קולות קוראים כאלה, אנחנו הגשנו ועשינו כמה דברים שהם די חד פעמיים. אפ תסתכל, ואני חושב שאני קולע לדעתך, אם תסתכל על התכנית הרב שנתית, סתם לדוגמא, של הדברים הטריטוריאליים שהיינו עושים בכל שנה, שיקום של מדרכות וכבישים, שכונות וותיקות, תשתיות תחבורה וכל הדברים האלה, אם נסתכל,

משה ינאי:

אולי עכשיו בתכנית הגג זה משתנה.

רוביק דנילוביץ':

כן. לא, אז אני אומר, לתכניות הרב שנתיות עכשיו יש יותר כסף מאשר היה לנו בשנים האחרונות, שזה גם היה כסף לא קטן אבל עכשיו הכסף הוא יותר גדול. התכנית היא רב שנתית כי בסך הכל זה 2 מיליארד שקלים כל ה - , בערך זה 2 מיליארד שקלים כל הנושא של הפיתוח שייפרס על פני כמה שנים בהתאם לשיווקים.

משה ינאי:

אם כך, כמה התב"רים עכשיו? התב"רים לעכשיו הוא?

רוביק דנילוביץ':

אולי תגיד לו את התכנית הרב שנתית של התב"רים.

רו"ח תומר ביטון:

כל מה שהיה קודם,

משה ינאי:

כמה תקציבי הפיתוח היום?

רוביק דנילוביץ':

18 רק?

רו"ח תומר ביטון:

כל מה שהיה לפני כן שהיינו מקבלים אותו,

משה ינאי:

התקציב מפה עכשיו 18-19 או מה?

רו"ח תומר ביטון:

אבל תקשיב עד הסוף, תקשיב. כל מה שהיה לפני שהיינו מקבלים ממקורות שונים,

משה ינאי:

סליחה רגע, שניה. 3 שנים, כמה יש שלוש שנים כסף?

רו"ח תומר ביטון:

מה זה שלוש שנים? פה עכשיו?

רוביק דנילוביץ':

20-20, 20-18.

רו"ח תומר ביטון:

מיליארד שמונה מאות שבעים ושלוש.

רוביק דנילוביץ':

כמעט 2 מיליארד, שש מאות בשנה, כן, שזה לא פשוט, איך אומרים ? לממש אותם.

משה ינאי:

כן, כן.

רוביק דנילוביץ':

לא פשוט.

משה ינאי:

600 בשנה.

רוביק דנילוביץ':

כ- 700, כן.

משה ינאי:

אבל אם אני לוקח מצב נורמלי שלנו, היה ממוצע של 250 על 300, זאת אומרת שאני גדלתי בעקבות התכנית החדשה הזאת ב- 300.

רוביק דנילוביץ':

בערך, כן. אבל יש לך מחויבות לדברים שאתה צריך לפתח כי אם אתה בונה חמש שכונות חדשות, זה כספים שצריכים ללכת לפיתוח של השכונות האלה.

משה ינאי:

ואז אין לך כסף בעצם,

רוביק דנילוביץ':

לא, יש לך גם, יש,

משה ינאי:

אין לך כסף לשכונות הוותיקות.

רוביק דנילוביץ':

לא, ידעתי למה אתה חותר ובגלל זה אמרתי מראש, כי אתה אמרת,

משה ינאי:

אבל זה תוצר לוואי.

רוביק דנילוביץ':

רצית להגיד אם יש לנו, רגע,

משה ינאי:

אבל זה תוצר לוואי !

רוביק דנילוביץ':

שניה אחת, רצית להגיד אם יש כפול אז בוא נשים את הכל בשכונות הוותיקות.

משה ינאי:

לא.

רוביק דנילוביץ':

או משהו דומה,

משה ינאי:

לא ! אם יש כפול – תכפיל מה שהקצבת לפחות בשכונות הוותיקות, לא, מה אתה אומר לי ?

רוביק דנילוביץ':

לא, רגע, רגע,

משה ינאי:

יש שכונות חדשות שיהיו.

רוביק דנילוביץ':

יהיה גם לשכונות החדשות כי אתה מחויב לפתח להן תשתיות כי אין להן תשתיות, אבל במסגרת ההסכמים שחתמנו – דאגנו לתקציבים גדולים גם לשכונות הוותיקות, כדי שלא יהיו פערים בטח לא של התשתיות, ולכן דאגנו גם לאלה וגם לאלה, בגלל זה התקציבים הם תקציבים גדולים. אם היינו בכל שנה הממוצע היה כ- 150-200 , הממוצע עכשיו בשלוש השנים הקרובות יהיה כ- 600 , שזה באמת סכום משמעותי מאוד מאוד שהוא מתפרס על פני כל העיר, וזה הדבר החשוב וזאת הבשורה הגדולה של הסכמי הגג, של תקציבים שלא היינו יכולים לגייס אותם.

משה ינאי:

אדוני ראש העיר, אני אתעמק יתר על המידה איפה הולך מה ואיך,

רוביק דנילוביץ':

מאה אחוז, בסדר.

משה ינאי:

אתה יודע שהספר הזה, ואנחנו אתה יודע, כל השנים הספר הזה,

רוביק דנילוביץ':

כן, זה פחות מעניין אותך.

משה ינאי:

הוא הכי פחות מעניין, הוא מעניין, הוא נחמד, יש בו הרבה, נמצא בו הרבה, הוא נמצא בעבודה בבדיקה עכשיו, אנחנו נעבוד על זה אבל,

רוביק דנילוביץ':

אני גם יודע אצל מי,

משה ינאי:

זה בסדר, אם אתה יודע – זה בסדר. אבל אנחנו נמצא את מה שנמצא, אם נמצא משהו מעניין.

רוביק דנילוביץ':

מאה אחוז.

משה ינאי:

מה שיותר מעניין זה הספר הזה כי שם זה העבודה העיקרית של העיר.

רוביק דנילוביץ':

זה פיתוח העיר, מאה אחוז. אוקי.

משה ינאי:

אני מבחינתי תודה רבה.

רוביק דנילוביץ':

תודה. יש עוד מישהו שרוצה להעיר, לשאול, להתייחס, להציע ? שלא תגידו שלא נתנו את האפשרות. תודה.

משה ינאי:

חבר'ה, אם לא הספקתם לשאול – יש לכם אפשרות גם במועצה לשאול.

רוביק דנילוביץ':

תמיד אפשר לשאול במועצה אבל בסך הכל הדברים הם דברים די ברורים. אז אני רוצה לפני שאני מביא לאישור את סעיף 1 וסעיף 2, הצעת תקציב העירייה לשנת 2018 כפי שהוצגה, ותכנית הפיתוח לשנים 2018 – 2020 כפי שהוצגו על ידי ראש מינהל הכספים, גזבר העירייה. אני רוצה להודות לגזבר העירייה, ראש מינהל הכספים שלנו, ולכל הצוותים המקצועיים של הגזברות, המנהלים הכספיים שבאמת עשו עבודה יסודית. אני

רוצה להודות למנכ"לית העירייה, למנהלי האגפים, לראשי המנהלים שלנו, לצוותים המקצועיים. אני רוצה להודות לחברי מועצת והנהלת העיר באר שבע. כל מה שאנחנו

עוברים, עם הפרסים שקיבלנו, צוות משאבי אנוש כמובן בראשותו של ניר, שזו באמת זו עבודה יסודית מאוד, אני חושב שניר הוא חלק ממנהלי האגפים, לא ? אבל פה צריך במיוחד ואני מסכים עם תומר לחלוטין כי שם יש להם תפקיד אוד מרכזי, אז באמת גם לניר ולכל הצוות שלו. אני רוצה לומר לכם ואני מדגיש לומר את זה בשנים האחרונות, תמיד אפשר לומר וזה בסדר, אגב זו יכולה להיות גם ביקורת בונה או ביקורת לגיטימית שאפשר לעשות ככה, סדרי עדיפויות אחרים, זה באמת תמיד בסדר כי באמת יש השקפות עולם, בסוף אנחנו רוצים לתת עד כמה שאפשר לכולם. אבל בואו נזכור כולנו איפה הייתה העירייה שלנו לפני עשור וחצי ואיפה היא נמצאת היום, אתם צריכים להבין ש - ,

משה ינאי:

אני לא יכול להכליל את זה רוביק.

רוביק דנילוביץ':

שבאגף התקציב,

משה ינאי:

אני לא יכול להכליל את זה, בכל המדינה זה השתנה.

רוביק דנילוביץ':

לא, לא, שניה,

משה ינאי:

בטח.

רוביק דנילוביץ':

התהליך שעברה עיריית באר שבע,

משה ינאי:

מה אתה מכליל את זה ? איפה היינו לפני עשור וחצי ואיפה היינו עכשיו ?! בכל המדינה, הייתי בכל הערים, אני לפעמים מסתובב במדינה, נכנס לערים חדשות, יאללה איך היא השתנתה, איך זה השתנה, איך זה נהיה,

רוביק דנילוביץ':

לא, אני לא מדבר על זה, אני לא מדבר על הפיתוח,

מינה קלמן חדד:

הוא לא מדבר על הבנייה, הבניה היא בכל הערים.

רוביק דנילוביץ':

לא כל ראשות איזנה את תקציבה, לא כל רשות הפכה להיות רשות איתנה, לא כל רשות הופכת, אגב התקציבים באוצר, אני עכשיו שם בצד את משרד הפנים. אגף התקציבים באוצר שהוא באמת מדקדק בפרטים ונותן אותה כדוגמא, זה כתוצאה מתהליך שעברנו כולנו ביחד, מתוך אחריות, חזון משותף, דרך שהלכנו ביחד כולנו, אני חושב שהתוצאות נראות לעין. אז אני רוצה בהזדמנות הזו להודות לכולם, זה תקציב אחרון בקדנציה הזו, אני באמת מוצא את ההזדמנות להודות לכולם, בסוף הכוח שלנו זה בעבודה המשותפת של כולנו, אני מרגיש את החובה הנעימה לומר לכולכם תודה רבה. אז אני מביא לאישור את הצעת תקציב העירייה לשנת 2018 כפי שהוצג התקציב השוטף, מי בעד ? תודה. מי נגד ? אין נגד. מי נמנע ? משה נמנע.

משה ינאי:

אני נמנע כי אני ממשיך ללמוד את הנושא בצורה טובה, ואת האפשרות להגיב במועצה כמו שצריך.

רוביק דנילוביץ':

אין בעיה, בהחלט. סעיף 2 - תכנית הפיתוח לשנים 2018 עד 2020 כפי שהצגנו, מי בעד ? תודה. מי נגד ? אין מתנגדים. מי נמנע ? משה נמנע.

משה ינאי:

כנ"ל לגבי תקציב הפיתוח.

רוביק דנילוביץ':

בהחלט, נרשם בפרוטוקול, תודה. אנחנו עוברים לוועדת כספים השוטפת בבקשה. אני סוגר ופותח. בבקשה.

א. הצעת תקציב העירייה לשנת 2018 (מצ"ב)

הצבעה לסעיף א' - הצעת תקציב העירייה לשנת 2018 (מצ"ב)
מי בעד? מי נגד? מי נמנע?

אושר
מר משה ינאי, נמנע

ב. תוכנית הפיתוח לשנים 2018-2020 (מצ"ב)

הצבעה לסעיף ב' - תוכנית הפיתוח לשנים 2018-2020 (מצ"ב)
מי בעד? מי נגד? מי נמנע?

אושר
מר משה ינאי, נמנע

הישיבה ננעלה

רוביק דנילוביץ'
יו"ר ועדת כספים